

RUH ve MADDE

Kasım 2012 Yıl:53 Sayı:634 (KDV Dahil) 5 TL

Geçiş Dönemi

Sandra Ingerman

Aşkın Olmanın Anlamı

Gülbin Kınacıgil

Satürn Akrep'te Neleri Sembolize Ediyor?

Dilek Yılmaz

Kanseri Koklamak

Uzm. Dr. İnci Erkin

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

34

Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne Psikolojik Yorumlar III. IV. ve V. Ciltler

Maurice Nicoll

Dr. Maurice Nicoll İngiliz tıbbi psikoloji alanında çok iyi tanınan bir öncüdür. Uzun yıllar boyunca, İngiltere'deki çalışma gruplarına haftalık dersler verdi. Aynen kayıtlara geçirilen ve *Yorumlar*'ı oluşturmak üzere basılan bu konuşmalar, Dr. Nicoll'ün daha sonra yazdığı kitaplarda ayrıntılı olarak ele aldığı temel fikirleri içermektedir. Belirli derin fikirlerin günlük yaşama derhal uygulanmasıyla ilgili oldukları için *Yorumlar* daha incelikli bir yazımın her zaman koruyamayacağı türden, kendine özgü bir değere sahiptir. *Yorumlar*, yazarı şahsen tanıyamayacak ama aynı sürgit dönüşüm ile ilgilenen yeni nesil tarafından sevgiyle okunmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları

Büyük İnisyeler

Eduard Schure

Ruh ve Madde Yayınları tarafından yayınlanan *Büyük İnisyeler*, Ruh'tan maddeye doğru inişi, evrenin tanrısal ışığı ile ruhsal alemin kudret ve bilgisini taşıyan büyük yol göstericileri, insanları aydınlatanları, büyük vazifeleri, büyük organizatörleri anlatmaktadır. Ruhsal alemin kudret ve bilgisini taşıyan bu büyük yol göstericiler; Rama, Krişna, Hermes, Musa, Orfe, Fisagor, Eflatun, İsa, Muhammed ve Zerdüş. Ruh ve Madde Yayınları tarafından Zerdüş ve Muhammed Peygamber kitabına sonradan ilave edilmiştir.

678 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Ruhların Kaderi

Michael Newton

Bu kitap geçmiş yaşamlarını hatırlamak ve keşfetmek isteyenler için tasarlanmış pratik yöntemler sunan bir el kitabıdır. Meditasyon ve otoipnozdan, yönlendirilmiş rüyalara ve yazarın kendi keşfi olan "rezonans metodu"na dek uzanan çeşitli tekniklerle size geçmiş yaşamlarınızla ilgili bilgilere ulaşabilmek için kullanabileceğiniz güvenli ve bilimsel bir program sunmaktadır. Derin ipnoz altındaki deneklerin anlattığı örneklerden yola çıkarak kendi ruhsal hatıralarınızın arkasındaki anlamı keşfedecek ve aşağıdaki konularda çarpıcı detaylar öğreneceksiniz:

- Dünya'daki amacımız, • Ruhlarımızın ölümden sonraki gittikleri yer, • Ruhların yaşayanlarla bağlantı kurma ve yardım etme yolları, • Ruhsal rehberler ve her hayattan sonra bizimle görüşen Yüksek Varlıklar, • Dünya'daki ailelerimiz ve Ruh gruplarımız arasındaki bağlantılar, • Ruhların dinlenmesi ve hayatlar arasındaki gezintileri, • Niçin belirli bedenleri seçiyoruz?

496 Sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Ruhların Yolculuğu

Michael Newton

Bu çarpıcı kitap ölümün ertesinde ruhlar dünyasındaki yaşanın üzerindeki esrar perdesini ilk defa kaldırıyor. İpnoterapist Dr. Michael Newton deneklerinin ölüm sonrası saklı anılarına ulaşmak için özel bir ipnoz tekniği geliştirmiştir. Bunların yazıya dökülmesi süper bilinç durumuna getirilen yirmi dokuz kişinin anlatılarının toplandığı bir tür "seyir defteri"ni ortaya çıkarmıştır. Derin ipnozda iken bu denekler tekrarlanan bedenlenmeleri arasında başlarına neler geldiğini heyecan verici bir şekilde tanımlamaktadırlar. Verdikleri canlı ayrıntılar ölümün nasıl bir şey olduğunun, öldükten hemen sonra kimle karşılaştığımızın, ruh dünyasının gerçekte nasıl bir yer olduğunun, ruh olarak nereye gittiğimizin ve ne yaptığımızın ve niçin belli bedenlerde geri gelmeyi seçtiğimizin tam bir resmini önümüze koymaktadır. Ruhların Yolculuğunu okuduktan sonra insan ruhunun ölümsüzlüğünü daha iyi idrak edecek... ve hayatınızdaki olayların ardındaki nedenleri anlamaya başladıkça her gün içinde olduğunuz kişisel zorluklarınızı onların hangi maksada hizmet ettiklerine dair artan kavrayışınızla karşılayacaksınız.

360 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

SEVGİLİ OKUYUCULAR

DEĞİŞİM DEDİĞİMİZDE hem kendimizden, hem çevremizden beklediğimiz şey çok büyük, devasa, her yeri yerinden oynatan bir şey midir? Yoksa değişim adım adım, sindirerek, bağlantıları kurularak geline bir süreç midir? Bu noktada gerçeklikle, isteklerin zaman zaman örtüşmediğini görüyoruz. İçimizde bir yan bir an önce olmak istiyor, içimizde bir Öz ise bunun sadece değişmekle kalmadığını, değişimin dönüşümle el ele ilerlemesi gerektiğini söylüyor.

Kimileri değişimi fiziksel bekliyor; dağların yıkılması, güneşin farklı doğması, depremler ve seller... Ya içimizdeki depremler? Ya içimizdeki yangınlar? 2012 sonu acaba bize öncelikle hangisini getirecek? İşte bakın sonuna yaklaşıyoruz.

Zaman hızlanıyor, her şey değişiyor diyoruz da, her şey gerçekten dönüşüyor mu? Sanırız cevap her zaman "evet" değil. Ama insanlık olarak, akıllarda uyanışın, vicdanlarda uyanışın, en önemlisi ruh'ta uyanışın sancılarını veriyoruz. Tüm dünya insanlığı bu mücadelenin bir parçası olmaktan istese de ayrı gayrı duramıyor. Oysa içsel ve dışsal yanlışlar insanlığın bazı noktalarda gözlerini kapamış durumda. Hep dilimizde bir olmak istiyoruz da, uygulamaya geldiğinde tökezliyoruz. Belki de en büyük yanlışımız, birbirimizden ayrı olduğumuz zannımız. Tek bir bütünün yansıması olan bizler, Öz'e yapılan yolculukta hem çok hem bir olmanın sınavı içerisindeyiz. Bir olanı çok yansıtan aynalar gibiyiz. Her bir yüzeyde görünen kendini diğerinde farklı ve üstün zannediyor. Oysa aynaya tek bir şey yansıyor.

Kasım ayında hem Tüypap Kitap Fuarında hem Naturel Fuarında siz okuyucularımızla birlikte olma fırsatı yakalayacağız. Bilyay Akademi derslerine Kasım sonunda başlıyor.

Değişim kapıda, dönüşüm büyük bir etki ile üzerimize bastırıyor. Konferanslarla, kitaplarla, atölye çalışmalarlarıyla, Bilyay Akademi dersleriyle ruhumun sesini duymak ve duyurmak için birlikte çabalyoruz; yanlışları teker teker ayıkliyoruz.

Sizler de iç sesinize kulak verin; değişim ve dönüşümü ertelemeyin... İçinizdeki kalıpları depremler yıkmadan siz yıkın...

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Can ERTÜR
Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama
Arif Ümit YILMAZ

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dişgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Çiftelahavuzlar Caddesi
Ayvaldere Yolu No: 3/3-1
Maltepe - Zeytinburnu/İSTANBUL 34160
Tel: (212) 567 64 26 - 567 54 70
www.boraks.com.tr info@boraks.com.tr

ISSN 1302-0676

KASIM 2012 Sayı: 634 Cilt: 53

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@ruhvemadde.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http: //www.bilyay.org.tr
http: //www.ruhvemadde.com
http: //www.bilyayakademi.net
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Ruh Ölür mü?** Dr. Bedri Ruhselman
1. Bölüm
- 10 **Geçiş Dönemi** Sandra Ingerman
- 13 **Aşkın Olmanın Anlamı** Gülbin Kınacıgil
1. Bölüm
- 18 **İnsan Varlığına Ezoterik Bir Bakış** Robin Norwood
- 20 **İnci'r Çekirdeği - Kanseri Koklamak** Uzm. Dr. İnci Erkin
- 26 **Tekrardoğuş Döngüsünde Aranın Rolü** Hans TenDam
- 31 **Yalnız Bırakmak** Hendrick Vanneck
- 32 **Satürn Akrep'te Neleri Sembolize Ediyor?** Dilek Yılmaz
- 39 **Her Erdem Kendi Kötülüğünü İçerir**
Robert A. Johnson Jerry M. Ruhl
- 44 **Birleştiren Bilgi - Yolculuklardır Kendimizi Keşfettiren** A. Cemal Gürsoy
- 46 **Ölümden Sonra Yaşam** Elia Wise
- 50 **Maddi Kültürün İletişim Boyutları ve Duyu-Üstü İnsan Psışesi** Aytuğ A. Şentürk
3. Bölüm
- 58 **Karma** Lorna St. Aubyn
- 60 **Şamanik Yolculuk Çalışmasından İzlenimler** Hande Odabaşoğlu
- 63 **Etkinlikler**

Ruh Ölür mü?

Dr. Bedri Ruhselman

1. Bölüm

RUH hastalanmaz ve ölmez. Üstat'la aramızda geçen bir görüşmede onun söylediği şeyler bu fikrimizi pekiştirecek niteliktedir.

S: Örneğin delilik hali dediğimiz ruhsal bir hastalığın en ağır şeklinde bulunan bir adam, dışarıdaki olayların hiçbirleriyle ilgili olmazken etrafında geçen bu olaylar onun ruhundaki bilgiyi ve yetenekleri artırabilir mi?

C: Öncelikle ruhta hastalık olmayacağına dikkatinizi çekerim, ikinci olarak sorunuza evet derim.

Diğer bir yerde de Üstat, “Ölüm, ruhun bedenden ayrılmasıdır,” diyor.

Hastalık ve ölüm halleri ancak beden şekillenmelerinin zorunlu ve doğal olan değişimlerine bağlı bir süreçtir. Halbuki sürekli tekamül halinde bulunan ruhta bu maddi değişimlere benzer olaylar olmaz. O halde ruh hayatı karşısında ölümün anlamı ne olabilir?

Biz, sayısı belli olmayan alemlerden birinin içinde yaşıyoruz. Her alemde olduğu gibi bizimkinde de birçok maddi gerekliliklerden doğma realiteler vardır. Biz bu realitelerden geçmek zorundayız. Tekamül konusundaki en temelli süreci bu oluşturur. Şu halde bir son, bir yokluk demek olan ölüm fikri karşısında ruhun durumunu gözden geçirmek için onun çeşitli hayat çağlarına ait realitelerini incelemekle işe başlayacağız.

Hayatın Çeşitli Çağları ve Realiteleri

ÜÇ YAŞINDAKİ bir çocuğun kendisine özgü bir realitesi vardır. O, bu realitenin dışındaki şeyleri tanımaz ve hatta onlara karşı isyankar bir tavır takınır. Onun oyuncak bebeği, otomobili kendi aleminin tam bir realitesidir. Bu oyuncaklara sahip olmak, onları günlük hayatına karıştırmak ve nihayet onlardan kendi alemini yaratmak bu yaştaki çocuğun en önemli uğraşlarından birini oluşturur. Çocuğun bu uğraşı, 45 yaşındaki erişkin bir insanın uğraşlarından daha az ciddi değildir. 45 yaşındaki insanı yükseltecek olan hayat gereklilikleri kadar bu 3 yaşının gereklilikleri de çocuğu yükseltmeye yarayacaktır. Bundan dolayı, 45 yaşındaki adam, işlerinin

bozulmasından ne kadar etkilenirse, 3 yaşındaki çocuk da oyuncaklarının elinden alınmasından o kadar etkilenir. İnsan ruhunun tekamülü bakımından bu iki üzüntünün nitelik ve niceliğindeki görünen farkların hiçbir önemi yoktur.

45 yaşındaki insan bir makine icat etmek, bir hastalık belirtisini bulup meydana çıkartmak gibi henüz bilmediği şeyleri araştırmak konusunda ne kadar samimi bir araştırma hissi ile hareket ederse 3 yaşındaki çocuk da kendi kendine koşan oyuncaklarını hangi şeytanın yürüttüğünü öylece ve aynı araştırma hissi ile bulup meydana çıkarmaya çalışır. Yatarken bebeğinin gözlerini kapaması karşısında o, yetişkinlerin akıl erdiremedikleri birçok doğal olaylara karşı duydukları heyecanı ve hayranlığı aynen duyar. Bu olayların esrar perdesini yırtmak için birçok oyuncak otomobiller ve bebekler feda edilir.

Fakat zaman durmaz, seneler geçer. 3 yaşındaki çocuk 18 yaşına girer, 3 yaşındaki çocukla 18 yaşındaki çocuk aynı adamdır. Çevre aynı çevredir, aile ocağı aynı ocaktır. 18 yaşındaki bir gencin ruhunu, 3 yaşındaki çocuğun oyuncakları artık tatmin edemez. Onlarla uğraşmak bu genç için anlamsız ve hatta gülünçtür. Onun gözünde “ciddi hayat” böyle “çocukça” aldatıcı oyunlarla bağdaşmaz. O, ne kendisinin pek fazla altındaki ne de pek fazla üstündeki hayatı beğenmez. Altındakiler

çocukçadır, üstündekiler de bayatlamış şeylerdir. Bundan dolayı o, 3 yaşındaki çocuğun hayatına alaylı gözlerle bakarken 60, 70, 80 yaşındakileri de eskimiş, acıklı bir hayatın yerine göre, merhamete veya nefrete değer zavallı insanları gibi görür. Ona göre hayatın en mükemmel ve en cazip olayları ancak kendi yaşının veya ona yakın yaşların gerekliliklerine uyan eğilim ve zorlamalarla belirlemiş olanlardır.

Gerçi o, ne istediğini, daha doğrusu neleri istemesi gerektiğini kesinlikle de bilmez. Her şeyde taşkınlık hali onun bütün varlığını sarmıştır. Düşünsel bir kargaşa içindedir. Onun ruhunda hayal edilen arzuların sınırı yoktur.

Bazen zihninde ideal bir tip canlanır. Ona göre en mükemmel insan bu tipe uygun olandır ve kendisi de mutlaka öyle olacaktır. Bu tip, ya servetiyle ya cesaretiyle veya herhangi bir alandaki teknik yetenekleriyle insanların üstünde görünen bir insan tipidir. Dünyada bunun gibi olamayan insanın ne değeri vardır? Bundan dolayı, bu tipe uygun olmayan bütün insanların bu gencin gözünde hiçbir anlamı ve değeri yoktur.

Fakat bazen de o, hayran olduğu, taptığı diğer bir tipe bütün varlığını verir. Artık o, yalnız o tipin esiridir. Ve ebediyen öyle kalmalıdır.

Dünyanın, evrenin bütün değerleri ancak o taptığı tipte toplanmıştır. Onu elinden kaçırmak korkusu veya ona sahip olamamak endişesi bütün evreni kafasına yıkacak kadar ıstıraplı ve karanlık hisleri kendisinde doğurur. Çünkü onun için “onsuz” hayatın hiçbir değeri ve anlamı yoktur. Tanrıçasıyla beraber o, bütün varlığını ve hayat kaynaklarını kaybedeceğini zanneder. O halde onu kaybetmektense ölmek daha iyidir.

Bu ve buna benzer sahneler 18 yaş çağıının gerekliklerinden doğmuş bir realitedir. Ve genç adam, sürekli değişen bu çağın baş döndürücü mutluluk ve felaketleri içinde yuvarlanırken onlardan duyduğu sevinç ve ıstıraplarında tamamıyla haklıdır. Yalnız 3 yaş çağıının realitesi nasıl 18 yaş çağıının realitesi kadar önemli ise öylece 18 yaş çağıının realitesi de 3 yaş çağıının realitesi kadar çocukçadır.

Hayat binasını kuran ve yükselten seneler birbirini üzerine durmadan

yığılmakta devam eder. 18 yaşındaki genç 45 yaşında yetişkin bir insan olur. Bu esnada dünya yine önceki dünyadır. Fakat 45 yaşına varan gencin anlayışları ne kadar çok değişmiştir! Artık o, sanki hayatın asıl manasını şimdi anlamıştır!

45 yaşındaki insan, çocukluğundaki “çocukça” oyunlarının, 18 yaş gençliğindeki “havai ve hayalperest” arzularının ne kadar anlamsız şeyler olduğunu takdir ettiğine inanır. Artık o, kendince olgunlaşmıştır. Bu olgun adam ilk yaşlarındaki gibi sanal ve budalaca hayaller peşinde koşmayacak, aksine pozitif ve reel olaylar üzerinde duracak, tam anlamıyla akli başında bir hayat adamı olacaktır. Kişisel, ailevi, toplumsal birtakım çıkar düşünceleri onu işgal eder ve birçok girişimlere sürükler. Artık onun yaptığı bu işler “ciddi”dir. Fakat bütün realitelerde

olduğu gibi 45 yaş çağıının bu “olgun” realitesi de tümüyle hatalarla dolu ve zamanı gelince ölüme mahkum bir realitedir. Gerçi bu yaştaki adam kendince en makul düşünen adamdır ve kendisine göre, hakikat ancak kendi düşüncelerine uygun olan şeydedir. Fakat böyle bir iddianın değeri yaşlara oranla 3 yaşındaki bir çocuğun oyun hakkındaki iddiasından daha ileride değildir.

Nihayet zaman gelir, bu da geçer. Ve 45 yaşındaki adam 65 yaşına girer. Bu yaştaki adamın düşünce ve anlayışlarında ne 3 yaş çağıının pasif körlüğü, ne 18 yaş çağıının budalaca kendini büyük görmeleri, ne de 45 yaş çağıının ihtiraslı faaliyet zorunlulukları kalmamıştır. Hayat gemisini kullanan kaptanın şimdiye kadar gemisine vermiş olduğu yöne göre ya mutlu ve huzurlu veya sıkıntı ve endişelerle dolu bir hayat, bu yaş çağıının realitesinde motif oluşturacaktır. 65 yaşındaki insan geçmiş realiteleri daha parlak ve açık olarak görür. O, bunların hakiki anlamlarını şimdi biraz daha iyi anlar. Bundan dolayı, şimdiye kadar geçirdiği hayatının kullanma şekline göre az çok kazandığı yeteneklerle o, gerek kendi hayatının gerekse içinde bulunduğu toplum hayatının gerekliklerini ve anlayışları hakkında yanlış veya doğru eleştiriler yapar ve birtakım hükümler verir.

Fakat köklü bir değişim bölgesine, hayatın kesin dönüm noktasına yaklaşmış olmak düşüncesinden doğan bazı duygular onun ruhsal hayatında ara sıra bilgece bir yer tutar. Bu duyguların ıstıraplı veya zevkli olması onun şimdiye kadar geçirmiş olduğu

hayat tarzına bağlıdır. Fakat şüphesiz ki şimdiye kadar geçen realitelerin en olgununda yaşayan bu adamın realitesi de ölüme mahkumdur. Buradaki duygu ve düşüncelerde de bir miyopluk ve hatta çok defa önceki yaşların

realitelerinde olduğundan daha fazla bir kararsızlık ve belirsizlik vardır. Örneğin onun kafasına şimdiye kadar genellikle gelmeyen bazı sorular hücum eder: “Ben kimim, nereden gelip nereye gidiyorum, ölüm nedir, acaba kendimi öbür tarafa hazırlayabildim mi?” O, bütün bu soruları kendisine, çoğunlukla titremeksizin soramaz. Bu karışık ve çapraşık meseleler olgunluk derecesine göre insanı ya zevkli dakikalarda yaşatan ve hatta az çok yakın bir saadeti müjdeleyen belirsiz fakat tatlı birtakım duyguları ya da bunun tamamıyla tersine olarak ıstıraplı ve korkunç endişeleri uyandırır.

En nihayet hayatın kışı gelir. 3 yaşındaki çocuk 85’lik bir ihtiyar olur, artık her taraf bembeyazdır ve her şey beyaz rengin temsil ettiği safiyeti almıştır. Saçlar beyaz, düşünce ve duygular beyaz, bütün tabiat beyazdır. İnsanın bütün hayatında ulaşabileceği en yüksek realite aşaması hiç şüphesiz bu çağda olandır. Henüz

bu yaşlara varmadan bu yaş realitesinin değerini düşkün görenlerin hali 45 yaşındakilerin realitesinden hiçbir şey anlamayan 3 yaşındaki çocukların haline benzer. 85 yaş çağının realitesi, o yaşa kadar geçmiş olan bütün realitelerin realitesidir.

Fizyolojik hayatta meydana gelen yoksulluk, bedenin günden güne çökmesi son yaşlarda beyin faaliyetinin hakim rolünü artık kaybetmeye başladığını gösterir. Fakat buna karşılık birtakım yeni duygular ve olaylar, yani ruhun daha yüksek maddeler arasında belirmeye hazırlanan faaliyeti ara sıra sahnede kendini gösterir. Ruhun derin yerlerinde yerleşmiş olan ve asla kaybolmayan anılar ve deneyimlerden alınmış izlenimler beyin baskısının azalması oranında zaman zaman parlar ve ruhun ziynetlerini müjdeleyen bu parıltular onun yeni başlayacak olan hayatına hazırlanmaya çalıştığını ifade eder gibi olur.

İhtiyar kendi içinde yaşar ve bu iç hayatında yaşarken, yakında kavuşacağı şuurulu alemi, ufukta parlayan bir sabah yıldızı gibi görmeye başlar.

Gözleri genç yaş realitelerinin maddi parlaklığı ile henüz karmaşık duran zavallı bazı insanlar, ihtiyarın gittikçe artan maddi yoksulluğu ve çöküşü karşısında ona acırlar. Çünkü ihtiyarın bu iç hayatından onların haberi yoktur.

Son hayat realitesinin adamı bir beyin adamı değil, bir iç duygusu adamıdır. Çünkü o, bu hayatının daha yüksek bir aleme kendini ulaştırarak olan sınırına yaklaşmıştır. Ve o sınırın karşı tarafındaki faaliyet beyne değil, iç duygularına ait olacaktır.

İhtiyar adam, eğer ruhsal hayatını dünyada zenginleştirmiş ise mutludur ve bu mutluluk birkaç adım ileride duran sınırın öbür tarafındaki hayat alanlarından serpinti halinde gelir. Fakat onun şimdiki saadeti, önceki yaşlarda anlamsız yere peşinden koştuğu halde kendisini asla tatmin etmemiş olan maddi saadetten bambaşkadır. Bu çağın saadeti, peşinden koşulup da yakalanmayan bir vesvese değil, kendi kendine ruhta doğan bir huzur ve sevinçtir. Mutlu ihtiyar, yarı yarıya diğer bir alemde yaşamaya başladığını anlamış ve buna inanmıştır. Ancak belli bir olgunluk derecesinde

kazanılan bu ruhsal hal içindeki ihtiyar, etrafında bulunan toprağa ait her türlü ihtirası ve heyecanı tıpkı 3 yaşındaki çocukların ihtiras ve heyecanlarını bizim gördüğümüz gibi çocukça görmekle beraber, onların zorunluluklarını da sükunetle takdir ve kabul eder. Ve bu durum, onda geniş bir hoşgörü hali doğurur. O, arkasında bıraktığı gülü az, dikenli çok hayat yollarında itişe kalkışa, düşe kalka ilerlemeye uğraşan insanlığın genç yolcularına belki derin bir sevgi ile karışık merhamet hissi içinde bakarken kendi hayatındaki kazançların değerini daha iyi anlamış gibi olur.

Mutlu ihtiyar için ıstırap hemen hemen yok denecek kadar azalmıştır. Çünkü o, ıstırapın ne kadar geçici bir şey olduğunu, hayatında çekmiş olduğu binlerce sıkıntı ve zorluktan sonra anlamıştır. Ve belki de o, ıstırapın insanı belli bir amaca, yani olgunluk amacına doğru yükselten ve geride bırakılmaya mahkum olan bir kurtuluş yolu olduğunu öğrenmiştir.

Olgun ihtiyarın insanlar arasında, çocuk ruh halini anlamış büyük bir eğitmenin çocuklar arasındaki haline benzer bir hali vardır.

(Devam Edecek)

Dr. Bedri Ruhselman'ın *Ruh ve Kainat* adlı eserinin 1. cildinin 205-212. sayfalarından Türkçeleştiren: Neslihan Kosova.

Geçiş Dönemi

Sandra Ingerman

GELECEK tahminleri ile ilgili herhangi bir şeyi okumamaya yatkınım. Önceleri, yaşamımın gidişi ile ilgili olarak astrolojiye ve psişiklere başvururdum. Ve yıllar içinde yaşamı ele almanın en iyi yolunun anda kalmak ve ortaya çıkan her neyse onunla ilgilenmek olduğunu ve şimdiki zamanda yaptığım seçimlerin geleceği şekillendirdiğini anladım.

Astrolojiyi ve psişik çalışmaları hiçbir şekilde yargılamaya çalışmıyorum. Bu çalışmalara gerçekten saygım var ve harika psişikler ve astrologlar olan birçok arkadaşım ve öğrencim var. Ve bu sistemler halihazırda bize rehberlik eden güçleri görmemize ve güncel zorlukları aşmada araçlar kazanmamıza yardımcı olurlar. Zaman zaman kendimi, bana sunulan güçlüklerle çalışmada araçlar sağlamak için astrolog ve psişiklerle çalışırken bulurum.

Ve aynı zamanda düşünüyorum ki, birçok insan geleceği onlar için öngören uygulamacılara başvuruyorlar. Geleceği bilme arzusunun güvende olmak için bir yol olduğu fikrindeyim. Birisinin gelecek büyük güçlükler için bir öngörü sunmasında bizim için sahte bir güvenlik duygusu ve nelerin olacağını biliyor olmaktan kaynaklanan bir kontrol duygusu bulunur. Elbette hepimiz geleceğimizdeki her şeyin harika olacağını duymaktan hoşlanırsınız ve sonra da yaşam bize beklediklerimizden değişik olaylar sunduğunda hayal kırıklığına uğrarsınız.

Fakat yıllardır yazdığım gibi, almayı sürdürdüğüm ruhsal rehberlik geleceğimizin şimdiki zamanda yaratıldığına dair. Şimdiki zamanda olanla kalmayı daha fazla öğrendikçe, spiritüel çalışmamızı yaptıkça, bilinçlerimizi yükselttikçe, ortaya çıkan her güçle yüzleştikçe ve güçlükleri aşmada ruhun rehberliğine güvendiğimiz güçleri gerçekten daha fazla dönüştürebilir ve geleceği değiştirebiliriz.

Yaşamlarımızın sonunda bu yüce yeryüzünden olabildiğince bilinçli olarak ayrılmayı istemiyor muyuz? Erişmeye çalıştığımız bilinçlilik yaşamlarımızı nasıl yaşadığımızı bağlıdır. Katıldığımız etkinlikler ve okuduğumuz

kitapların ötesindedir. Elbette kitaplar ve etkinlikler bize ilham verirler. Ama sonuçta hepimizin kendi çalışmasını yapması gerekir.

Kendimi, bir arkadaşımın göndermiş olduğu, Carlos Barrios adlı Maya bilgisi tarafından yazılmış bir makaleden ilham alır buldum. Yazmış olduğu makaleden bir bölümü sizlerle paylaşmak istiyorum:

“Antropologlar tapınak alanlarını ziyaret ediyorlar, yazıtları okuyorlar ve Mayalar hakkında hikayeler uyduruyorlar ama işaretleri doğru okuyamıyorlar. Bunlar yalnızca onların kurdukları hayaller. Diğer insanlar Mayalar adına kehanetler yazıyorlar. Aralık 2012’de dünyanın sonunun geleceğini söylüyorlar. Maya liderleri buna kızıyor. Dünya sona ermeyecek. O dönüşecek.”

Düşünüyorum ki hepimiz geçiş döneminde olduğumuz duygusunu paylaşabiliyoruz. Ve biliyorum ki çoğumuz, bu arada olma durumunda yaşamaktan dolayı, yılgınlık duyuyor. "Yapacak" bir şey olmaması rahatsızlık duymamıza neden oluyor. Yalnızca çalışmalarımıza devam edebiliriz. Buradaki meydan okuma, egomuz ve zihnimizin çalışmalarımızın sonuçlarını anında görmek istemeleri.

Geçiş dönemlerinde koşulsuz sevgi halini muhafaza etmenin gücüyle ilgili olarak çok kişisel bir şey paylaşmak istiyorum.

Çünkü geçiş dönemleri bizi ölüme hazırlar. Bu fiziksel beden ölümü veya bir yaşam tarzının ölümü olabilir.

Birçok kişiye son geçişte birini basitçe sevgi içinde tutmanın geçmiş yaralara gerçek şifayı getirecek şekilde huzur hali yarattığından bahsediyorum.

Bu geçiş dışarıdan gözlem yapanlara mantıklı gelmeyen şekilde uzun olabilir. Biri Kaynak’a geri dönüş için son yolculuğa çıkabilene dek, yaşam travmalarını şifalandırarak uzun yıllar geçirebilir.

Çoğumuzun görmüş olduğu gibi, işin anahtarı, yalnızca sevgi dolu bir alanı muhafaza etmenin gücü.

Bunu paylaşma nedenim, yeryüzüne veya yaşama hizmet etmeyen bir yaşam biçiminin ölümünü deneyimlediğimiz bir zamanda yaşıyor olmamız.

Ve bu geçişin ne kadar süreceğini bilmiyoruz. Aradaki

zamanın ne kadar süreceğini gerçekten bilmiyoruz. Bu geçişin her birimizi kişisel düzeyde nasıl etkileyeceğini bilmiyoruz. Ve gelenin ne olduğunu gerçekten bilmiyoruz. Ölüm daima rasyonel anlayış için gizemli olmuştur ve muhtemelen de daima öyle olacaktır.

Ama tüm geçiş süreçlerinde anahtar, mevcut bulunmak ve büyük değişim zamanlarında sevgi dolu bir güç olmaktır.

Dünyada görmekte olduğumuz şey, insanlar olarak yeryüzüne ve üzerindeki tüm yaşama saygı göstermememizin etkisi.

Dünyada yaşayan çoğu insanın odağı halen “ekonomiyi şifalandırma” üzerinde. Ve odak yeryüzüne saygılı ve onurlu bir yaşam yaşamak üzerinde olmalı.

Elbette yiyecek ve barınma için yeterli paraya sahip olmamanın güçlüklerini anlıyorum. Bunları ben de yaşadım.

Spiritüel bir yaşam sürdürmeye kendimizi açtığımızda, bizi yetersizlik paradigmasının güçlüklerinden bollukla dolu bir yaşama taşıyacak çözümleri ve fırsatları bulmaya başlarız.

Çünkü evrende yetersizlik diye bir kavram yoktur, yalnızca bolluk vardır. Ama bolluğun enerjisini deneyimlemek ve bizi bolluğa götürecektir çözümlere ulaşmak, bizlerden kutsallığı kucaklayan bir yaşama kendimizi adamamızı talep eder. Kutsallığa daha çok teslim oldukça kendimizi daima ihtiyaç duyduğumuz şeylere yönlendirilirken buluruz.

Yeryüzünün yuvamız olduğunu ve bize yaşam veren elementleri gözetmemiz gerektiğini insanlara öğretmeye devam etmeliyiz. Bu eğitim

*Evrende
yetersizlik
diye bir kavram
yoktur,
yalnızca
bolluk vardır.*

sürecine, insanların diğer yaşam formları için maliyeti ne olursa olsun maddi olarak ne kazanabileceklerine odaklandıkları bu zamanda, çok ihtiyaç var.

Aynı zamanda, içimizdeki bilgeliğin bize yol göstermesine izin veren gündelik basit spiritüel uygulamalarımızı daha fazla derinleştirebildiğimizde, tüm yaşam için daha fazla pozitif değişim yaratabiliriz.

Olana daha fazla hazır bulunabildiğimizde ve gezegeni ve tüm yaşamı şu anda sevgiyle tutabildiğimizde geçmiş ve şimdiki daha fazla şifalandırabilir, gelecek için şifa yaratabiliriz.

Dünyaya sevgi ışıldarken kendinizi sevmeyi anımsayın. Yaşamınızda kendinizi ne kadar sevdiğinizi ve saygı duyduğunuzu yansıtacak seçimler yapın.

Şifalandıran yalnızca sevgidir. □

www.sandraingerman.com web sitesinden çeviren:
Simin Uysal Çetinkaya.

ABRAHAM MASLOW'DAN AŞKINLIK ÜZERİNE TANIMLAMALAR

Aşkın Olmanın Anlamı

Gülbin Kınacıgil

1. Bölüm

KİŞİSEL Şuurluluğun ya da Farkındalığın Kaybolması Anlamındaki Aşkınlık; içselleşme, büyülenme, konsantre olma hallerinde ortaya çıkan kendini-unutma hali ile aynı tiptedir. Bu durum meditasyonda ve derin konsantrasyon halinde görülür. Egonun ya da şuurlu benliğin bu özel aşkınlık halinde, bireyin kendi psİsesi dışındaki bir şeye konsantre olması, kendini-unutma ya da kendinden-geçme halini ve dolayısıyla bireysel-şuurluluğun ortadan kalkması halini ortaya çıkarır.

Meta-psikolojik Anlamda Aşkınlık; kişinin kendi bedeni, derisi, kan akışı ile ilgili aşkınlık halidir. Kişi kendi Yüksek Benliğine içselleşir.

Zamanın Aşkınlığı; örneğin benim deneyimimde olduğu gibi, akademik bir tören yürüyüşü sırasında resmi kıyafet içinde kendimi tuhaf ve gülünç hissedince, o anda ve özel bir yerde sıkılmış ve rahatsız olmuş bir birey olmak yerine, aniden sonsuzluk içinde bir sembol haline dönüşmek halidir. Vizyonumda ya da

imajinasyonumda akademik kortejin geleceğe doğru uzayıp, göremeyeceğim kadar uzaklara ulaştığını ve grubun başında Sokrat'ın olduğunu, yürüyen insanların arasında geçmiş nesillerin de bulunduğunu ve kendimin de bu büyük akademisyenlerin, profesörlerin ve entelektüellerin takipçisi olduğumu hayal ettim. O anda vizyon arkama doğru uzandı ve karanlık, puslu sonsuzluğun içinde bu kafileye katılacak olan fakat henüz doğmamış öğrencileri, entelektüelleri, bilim adamlarını ve filozofları gördüm. Böyle bir topluluğun içinde olmaktan, üniformamdan dolayı heyecanlandım ve gurur duydum. Kendi bedenim dışında bir şey yaşadım. Ben tam olarak bir birey değildim, aynı zamanda ebedi öğretmen rolündeydim. Ben öğretmenin Platonik özüydim.

Bu tip zaman aşkınlıkları başka şekillerde de yaşanabilir. Spinoza'yı, Abraham Lincoln'ü, Jefferson'u, William James'ı Whitehead ve diğerlerini hala hayattaymışlar gibi çok arkadaşça ve etkileyici bir biçimde yanımda hissedebiliyorum. Bu bir anlamda onlar hala yaşıyorlar demektir.

Zamanı aşmanın diğer bir yolu da, henüz doğmamış olanlar için tüm gücünle çalışmaktır. Bu duruma en iyi örneklerden biri, Allen Wheelis'in (1958), *The Seeker* (Arayanlar) adlı romanında, ölümün eşliğindeki kahramanın yapabileceği en iyi şeyin gelecek nesiller için ağaç dikmek olduğunu yazmasıdır.

Kültürün Aşkınlığı; özel bir bakış açısı çerçevesinde, kendini gerçekleştiren insan ya da aşkın kendini-gerçekleştiren insan evrensel

insandır. İnsan türünün bir üyesidir. Kökleri belirli bir kültüre aittir fakat o kültürün üzerine çıkar ve değişik biçimlerde o kültürden bağımsız hale gelir ve kendi kültürünü farklı bir yükseklikten izler, tıpkı kökleri toprakta olan ve yukarıya ve çevreye doğru çok büyümüş olan dalların köklerinin olduğu dalları görememesi gibi. Kişi, bir kimsenin köklerine ait kültürü objektif ve bağımsız olarak belirli bir biçimde inceleyebilir. Bu durum, psikoterapideki, kişinin kendi deneyimini bir çeşit eleştirel, bağımsız ve uzaklaşmış halde gözlemlediği ve kendiliğinden deneyimlediği süreç ile paralellik gösterir ki bu durumda kişi onu eleştirebilir, onaylayabilir ya da reddedebilir ve böylece durumu kontrol etme ve bundan dolayı da değiştirme olasılığını umabilir.

Kişinin Geçmişine Yönelik Aşkın Tutumu; kişinin geçmişine yönelik olası iki tutumu söz konusudur. Bunlardan biri aşkın tutum olarak adlandırılabilir. Kişi kendi geçmişi ile ilgili bir bilişe, bir idrake sahiptir. Bunun anlamı, kişinin kendi geçmişini şimdiki benliği ile kabul edip kucaklamasıdır. Bu, bütünüyle kabul etmedir. Bu, kişinin kendini anlamasından sonra yine kendini affetmesidir. Bu, pişmanlık, suçluluk, utanç, mahcubiyet ve benzeri durumların aşılması demektir.

Bu, kişinin kendini çaresiz, pasif ya da edilgen hissettiği geçmiş bir zaman dilimini zihninde canlandırmak değildir. Bu tam anlamıyla kişinin geçmişi ile ilgili tüm sorumluluğu üzerine almasıdır.

Egonun, Benliğin Aşılması; dünya realitesine ve birbirimize karşı olan

sorumluluklarımızın, görevlerimizin, icapların talepkar niteliklerine karşılık verme konusunda egonun, benliğin, bencilliğin, ben-merkezliliğin aşılması halidir. Bir kimse görevini yapıyorken bu duruma ebediyet kavramı penceresinden bakılabilir ve bu da egonun, benliğin alçak ihtiyaçlarının aşılması anlamına gelir. Aslında bu durum nihai olarak bir çeşit metamotivasyon ve ihtiyacın belirlenmesi halidir. Bu, üstün ruhsal gereksinimlere duyarlı olmaktır. Bu bir çeşit Taocu tavidir. “Doğa ile uyum içinde olma” deyiimi, üstün-ruhsal realiteyi, sanki tamamen ona aitmiş gibi yaşayabilme, teslim olabilme, alıcı olabilme ve karşılık verebilme yetilerini vurgular.

Mistik Deneyimde Aşkın Olma Hali; bir başka kişiyle, ya da tüm kozmosla ya da herhangi başka bir şeyle birleşme ve kaynaşma halidir. Burada farklı dinsel kaynaklarda dini mistikler tarafından klasik olarak ifade edilen mistik deneyimi kastetmekteyim.

Ölüm, Acı, Hastalık Gibi Durumlardaki Aşkınlık Hali; kişinin, ölüm, acı vb. durumların gerekliliği ve zorunluluğuna razı gelecek kadarki yüksek seviyedeki aşkınlık halidir. Tanrısal ya da Olimpiyan bakış açısıyla bunlar gereklidir ve gerekliliği anlaşılabilir. Bu tavır gerçekleştiğinde, örneğin idrak etme durumunda acı, isyankarlık, öfke, kızgınlık tamamen ortadan kalkar ya da en azından çok azalır.

Taocu Düşünceye Göre Aşkın Olma Hali; aşkınlık, doğal dünyayı olduğu gibi kabul etme, Taocu düşüncedeki kendi

olma haline izin verme, benliğin alçak seviyeli ve bedensel ihtiyaçlarını aşmış olma halidir. Kişinin üstün ruhsallık hakkında tehlikeli ya da tehlikesiz, faydalı ya da faydasız gibi benmerkezci yargılarının olmaması halidir. Bu “dünyayı tarafsız olarak algılama” kavramının en ileri seviyedeki anlamıdır.

Temel İhtiyaçları Aşma Hali; temel ihtiyaçlardan tatmin olarak ki bu durumda ihtiyaçlar doğal olarak şuur alanında kaybolur ya da haz, sevinç ve zevklere son verip ihtiyaçları yenerek aşkın olma halidir. Bu, “öncelikle metamotive olmanın” başka bir ifadesidir.

Sevginin Aşkın Hali; sevgi ile özdeşleşme bir çeşit aşkınlık halidir. Örneğin, bir kişinin çocuğuna duyduğu sevgi ya da bir sevgilinin aşkı. Bu ben-likesiz olma, Ben'in aşılma halidir. Bu aynı zamanda daha geniş bir özdeşleşmeyi ifade eder. Örneğin, çok daha fazla sayıdaki insan, tüm insan varlıkları ile bütünleşme sınırına yaklaşmaktadır. Bu, çok daha kapsayıcı Ben'dir. Buradaki sınır, tüm insan türleri ile özdeşleşmedir.

Başkalarının Fikirlerini Aşma Hali; bu, özgür iradeye sahip benlik demektir. Bu, gerektiğinde beğenilmeyen, itibar görmeyen fakat bağımsız ve özgün olabilme halidir. Kendi kendine karar veren, kendi görüşlerini sunan, başkaları tarafından manipüle edilemeyen, kendin olma halidir. Rollerden bağımsız olmak, rolünü aşma ve rol olmak yerine kişi olmak demektir. Bu, aynı zamanda söylenenlere, propagandalara, sosyal baskılara direnç gösterme halidir.

Süperegoyu Aşmak; Freudiyen süperegonun aşılp asli vicdan ve öze ait suçluluk, hak edilmiş vicdan azabı, pişmanlık, utanç seviyelerine kendini yükseltmektir.

Kişinin Kendi Zayıflıklarını ve Bağımlılıklarını Aşma Hali; çocuk kalmayı aşma, kendi kendinin anne-babası olabilme, bağımlı olurken de güçlü ve sorumluluk sahibi olma, kendi zayıflıklarını aşma ve kendi gücüne ulaşma halidir. Aslında hepimiz bu özelliklerin hepsine sahibiz. Önemli olan her birinin derecesi ve seviyesidir. Fakat yine de şunu söyleyebiliriz ki bazı bireyler temelde zayıftır ve tüm diğer bireylerle sürekli güçlü- zayıf ilişkisi içinde olurlar yani tüm uyum, baş etme ve savunma mekanizmaları zayıfın güçlü karşısındaki mücadelesidir. Bu sorumluluk alma ve almama ile ya da kendi gemisinin kaptanı olup olmamakla ya da arabanın şoför koltuğunda ya da yolcu koltuğunda oturmakla aynı durumdur.

İkilikleri (‘Dikotomi’) Aşmak; kutuplaşmaları, siyah-beyaz zıtlıkları, ya o-ya da o vb. hallerini aşma durumudur. İkiliklerden üst düzey bütünselliğe ulaşma halidir. Atomizmi (parça ve zerre olma hali) hiyerarşik-entegrasyon lehine aşmaktır. Parçalanmış ve dağınık olanları bir araya getirmektir. Burada ulaşılabilecek en üst düzey kozmosun bir bütün olarak holistik biçimde algılanmasıdır. Kişinin, tüm zahiri farklılıkları ve karşıtlıkları bir bütününe içine yerleştirebileceği daha yüksek bir bakış açısına sahip olabilmesidir ki bu bakış daha gerçekçi, daha doğru ve var olan realiteyle daha uyumlu haldedir.

Kişisel İradeyi Aşma Hali; benim değil senin iraden, istek ve arzuların diyebilme halidir. Kişinin kaderine teslim olması ve kendi kaderini sevgiyle kucaklamasıdır. Bu, kişinin kendi istek ve arzularını aşması ve ihtiyaçlarını kontrol altına alması demektir.

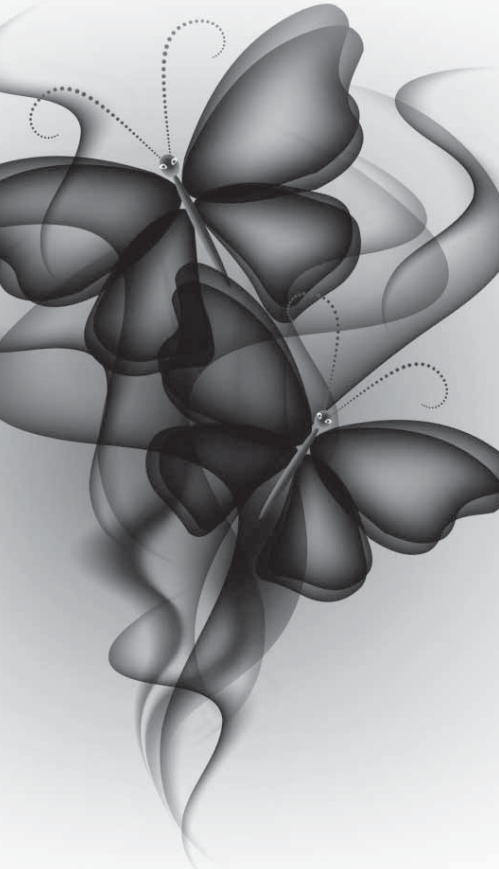
(Devam Edecek)

Kaynak: Abraham H. Maslow'un (Brandies Üniversitesi) *Various Meanings of Transcendence* adlı yazısından derlenmiştir.

İnsan Varlığına Ezoterik Bir Bakış

Robin Norwood

BİZLER fizik bedenden çok daha fazlasıyız. Dünyada yaşarken içinde bulunduğumuz aura ya da “enerji paketi” beş duyumuzla kavrayabileceğimizin ötesinde çeşitli boyutları içermektedir.

Fizik bedenimize nüfuz etmiş ve onun temelini oluşturan daha süptil bedenlerimiz, maddenin daha süptil seviyelerinden oluşmaktadır. Bu bedenler: *eterik* (ya da esiri) *beden*, fizik bedene enerjiden oluşan bir karbon kopya gibi nüfuz etmiştir ve titreşimli ışık çizgilerinden oluşmaktadır; *astral* (ya da duygusal) *beden*, Evrensel enerji alanlarının maddesinden oluşmaktadır, akışkan renkler ve parlak ışıkla dolu olup, yüksek hareketli özü değişen duygularımıza yanıt vermekte ve yansıtmaktadır ve *zihin* (ya da mantal) *bedenimiz* maddenin iki seviyesinden meydana gelmiştir, alt zihinsel madde bilgi kazandıkça canlanıp parlar ama duyguların renklerini taşır ve üst zihinsel madde ise canın (ruh varlığının) ikamet ettiği saf düşünce, bilgelik ve anlayış diyarıdır. Canın mekanının, insan aurası içinde, vücudumuzun iman tahtasının üst kısmı (göğüs kafesinin ortası) ile iç salgı bezi bölgesinin arasında bulunmakta olduğu söylenir, ancak esasında insan enerji alanının daha yüksek zihinsel seviyesinin son derece saf halinde var olmaktadır. Fiziksel düzlemdeki varlığımız ile Ruh veya Yaradılışın ardındaki Güç arasında bir bilinç köprüsü hizmeti görmektedir.

Tekamül ederken, ilk olarak fiziksel beden üzerinde kontrol kazanmak zorundayız. Daha sonra duygularımızı disipline alarak dizginlemeliyiz. Ve nihayet, alt zihin bedeninin duygusal özü giderek dağılır ve üst zihinsel seviyeye daha çok odaklanmış hale geliriz. Üst zihin bedenimiz bu odaklanma sonucunda geliştikçe, ruhumuz ve yaşamlarımızla ilgili Planımız ile bilinçli bir bağlantı kurma kapasitemiz artar.

Ölüm dediğimiz şey oluştuğunda, canı fizik bedene bağlayan enerji kordonu kopar. Can veya ruhumuz, fiziksel düzlemdeki

üssü olan fizik beden ile ilişkisini kesince, fizik bedenin dağılmasını ve süptil bedenlerin fizik bedenden ayrılmalarını engelleyen birleştirici gücü de geri çekmiş olur. Fizik bedenin eterik kısmı kaba maddeden ayrılmaya başlar, saf eterik cevher yavaş yavaş yükselir. Henüz ölmüş olan kişinin yüzünde, sıklıkla belirgin bir yarı şeffaflık gözlemlenir, bedeninin etrafında ışık belirir, tüm bunlar yoğun fizik bedenin içinden geçerek ayrılan saf enerji nedeniyle gerçekleşmektedir. Enerji kordonu ya da diğer adıyla gümüş kordon koptuktan sonra, bir ila üç gün içinde eterik kısım dağılır.

Doğanın işleyişi gereği, fiziksel bedeni oluşturan fizik madde fiziksel dünya tarafından yavaş yavaş geri emilirken, yaşarken bireyin süptil bedenlerini oluşturan astral, alt ve üst zihinsel maddeler de ölümden sonra Evrensel enerji alanlarının uygun enerji seviyelerine geri emilecektir. Henüz sona ermiş yaşam içindeki deneyimlerin sonucunda elde edilen her şey, süptil alemin uygun seviyelerince emilecektir. Duygusal yaradılışın maddesi astral

alem tarafından emilirken, bilgi ve bilgelik alt ve üst zihinsel alemlerce alınır. Kazandığımız her şey, yaşam sürecimizin sonunda ruh varlığımız tarafından hasat edileceği için süptil bedenlerin gelişimi, incelenmesi ve saflaşması, Dünya alemindeki kısa süreli insan varlığının temel amacıdır. *Bu bizim, evrenin tekamülüne katkımızdır.*

Maddenin daha saf hallerini algılayabilen durugörürlerin dediklerine göre, daha çok anlayış ve bağışlama yeteneği kazanıp, bencil arzularımızdan kurtuldukça enerji bedenlerimiz de aydınlanır, güçlenir ve gelişir. Bu gelişmenin büyük kısmı, Dünya gezegenindeki kaba fizik bedenin bizi kuşatan sınırları ile mücadele ederken oluşur.

Karşılaştığımız zor şartlar ruh varlığımızla, ışıyan kaynağımızla uyum kazanmamıza yardımcı olur ve bunların sonunda, yine aynı *ifade etme, deneyimleme* ve *genişleme* sürecinden geçerek zenginleşen ruh varlığının kendi kaynağına, Ruh'a dönüşünü mümkün kılar. □

Yazarın *Niçin Ben, Niçin Bu, Niçin Şimdi?* kitabından hazırlayan: Neslihan Kosova.

Ruh ve Madde Dergisi İstanbul Satış Noktaları

Bayi / Mağaza	Semt	Yakınında bulunan
Türkan Türk	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Nihat Koyunoğlu	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Erkal/Cenk Boztaş	Kadıköy	Eminönü İskelesi
Mephisto	Kadıköy	Postahane
Gökmen (Hülya Kurt)	Göztepe	Petrol Ofisi İstasyonu
Metin Kurt	Üsküdar	Beşiktaş İskelesi
Ergün Sarıaşlan	Bakırköy	İDO İskelesi
Kadir Tuncer	Şişli	Şişli Camii
Kabalıcı	Beşiktaş	Büyük Beşiktaş Çarşısı
Mephisto	Beyoğlu	İnci Pastanesi
Semerkant	Beyoğlu	Erra Goppa
ArkeoPera	Galatasaray	Postahane
Nezih Kitabevi		
Remzi Kitabevi		

İNİ'R ÇEKİRDEĞİ

Kanseri Koklamak

Uzm. Dr. İnci Erkin

KANSER korkusunu bir şekilde çoğumuz hissetmişizdir. Ya bir yakınımıza kanser tanısı konmuştur, ya da kanserden şüphelenilmiş, araştırmalar iyi sonuçlandığında derin bir "oh!" çekmişizdir. Korkunun faydası yok biliyorsunuz, erken tanı ile bugün pek çok kanser türü başarı ile tedavi edilebiliyor. Ama, insanların pek çoğu yaşamlarının bir noktasında kanserle tanışmak durumunda kalıyor. Koku-korku, merak etmeyiniz harf atlamadık. Kanserin, kokusundan önce korkusundan başlamak istedim sadece.

Bugün, dünya çapında kanserli olarak 24,6 milyon kişi yaşamakta. Tüm ölümlerin yüzde 12,5'sine kanser neden oluyor. Geçtiğimiz yıl, dünyamızda 6,7 milyon kişi kanser nedeni ile yaşama elveda dedi. Gelişmiş ülkelerde en yaygın görülen kanserler; akciğer kanseri, prostat, göğüs ve bağırsak kanseri. Gelişmekte olan ülkelerde ise enfeksiyonlar nedeni ile tetiklenen mide, karaciğer ve rahim ağzı kanserleri en yaygın görülenler arasında.

Amerika'da her gün 1500 kişi kanser nedeni ile yaşamını kaybediyor. Türkiye'de her yıl 150 bin kişinin kansere yakalandığı biliniyor. Kanser ülkemizde kalp ve damar hastalıklarından sonra ikinci ölüm nedeni. Geçtiğimiz yıl Amerika'da 1,4 milyon kişiye kanser tanısı konuldu. İngiltere'de ise 270 bin kişiye kanser tanısı konulmuştu.

Amerika'da 65 yaşın üzerindeki her altı kişiden birisi kanser tanısı almış ve tedavi görmüş durumda.

Erken tanı konulursa meme, prostat, bağırsak ve cilt kanserlerinde çok yüz güldürücü sonuçlar alınıyor. Kanserin yüzde 43'ü tütün, enfeksiyonlar ve diyetle ilgili gelişebiliyor.

2025 yılında Dünya nüfusunun giderek yaşlandığı da göz önüne alındığında, kanserlerin yüzde 50 artacağı varsayılıyor. Kanserin kelimesinden bile genelde korkarız ve yüksek sesle bile söyleyemeyiz.

Oysa kanserler artsa da kanserle yaşam süreleri de arttı. 1970'lerde kanserlilerin sadece yarısı 5 yıllık yaşam süresine ulaşabilirken, şimdi bu oran üçte ikiye yükseldi. Tanı araçlarının, tümör belirteçlerinin gelişmesi, kemoterapi ve radyoterapinin çok daha etken bir şekilde yapılması hep olumlu gelişmeler. Çocukluk çağı lösemilerinden ALL'de 5 yıllık yaşam süresi yüzde 85'i geçti. 70'li yıllarda bu oran sadece yüzde 50'lerdeydi.

Kanser, hücrelerin normal büyüme, bölünme ve hasarlı olanların onarılmalarında mutasyonlar nedeni ile sapmalar ve bozulmalar olduğunda görülüyor.

Bu bozulmalara en çok neden olanların başında da tütün kullanımı, benzen, akrilamid gibi kimyasal maddeler, yanlış beslenme, çevresel (kimyasal ve elektromanyetik) kirlenmeler geliyor. Aşırı güneş ışığına, UV ışınlara maruz kalmanın cilt kanserlerine neden olduğu da tespit edilmiş durumda.

Tüm bu iç ve dış etkenler serbest radikal üretimini artırarak

DNA'larımıza zarar veriyorlar.

Antioksidanların kullanımının ısrarla önerilmesinin sebebi de bu. Ancak antioksidanların da bilinçli kullanımı şart, aksi takdirde, zararı bizzat onlar oluşturabiliyor. Bu antioksidan dediğimiz maddeler vitaminler, mineraller ve enzimlerden oluşuyor. Kendi bedenimiz de pek çok antioksidan madde üretiyor, ama karşı karşıya olduğumuz zararlı maddeler karşısında her zaman yeterli olmayabiliyor iç-antioksidanlarımız. Güzel ve dengeli bir beslenme ile antioksidanlarımızı meyve ve sebzelerden doğal olarak almaya çalışmalıyız.

İnsanoğlu bilimi ne kadar geliştirir geliştirsin, kişisel zevklerini terbiye etmeyi hala öğrenemediğinden, tütün nedeni ile tetiklenen kanserler hala artışta. Bu tütüne bağlı kanserlerin en çok Asya'da görülmesi ise tütün şirketlerinin izlediği politikalar ile direkt bağlantılı.

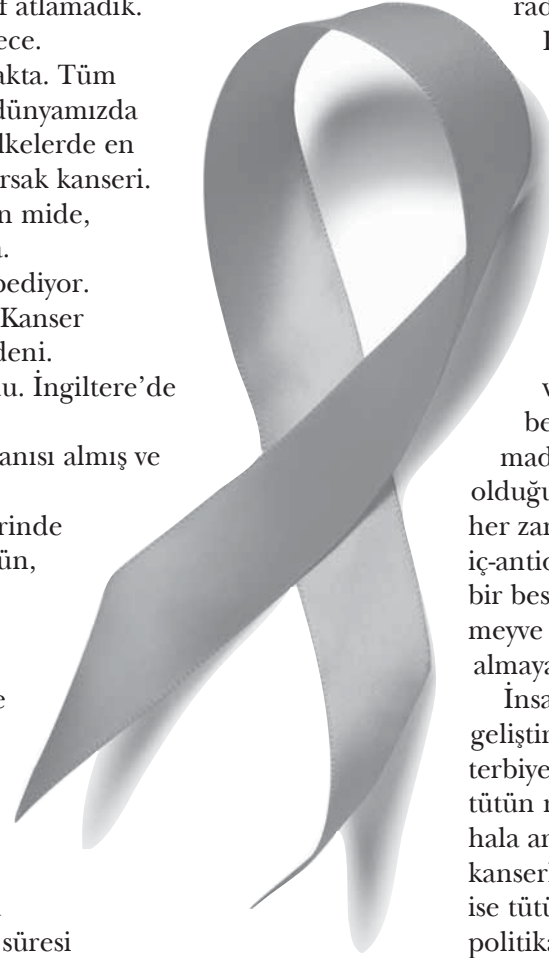
Kanser korkusundan, kanser

kokusuna geçelim artık isterseniz. İnsanın en sadık dostlarından olan köpekler yıllardır patlayıcı madde aramakta, saklanan uyuşturucuları bulmakta, hatta sahte paraları tanımlamakta kadrolu olarak emniyet teşkilatlarında çalışıyorlar. Aldıkları özel eğitim sonrası karın tokluğuna hiç yüksünmeden görevlerini yerine getiriyorlar. Sevimli köpeklerin kanseri koklayarak tanımlayabildikleri de anlaşıldı... Bu iş için eğitilen köpeklerin kanseri yüzde 88-98 oranında tanıyabilmesi insanı doğanın gücü ve gizemine bir kez daha hayran bırakıyor.

Sahiplerinin sara-epilepsi nöbeti geçirmekte olduğunu da hissedebiliyor köpekler. Sahibini nöbet öncesi, hem de 30-40 dakika öncesinden, havlayarak uyararak, çekiştirip güvenli konuma geçmesini sağlayan eğitilmiş köpekler de var.

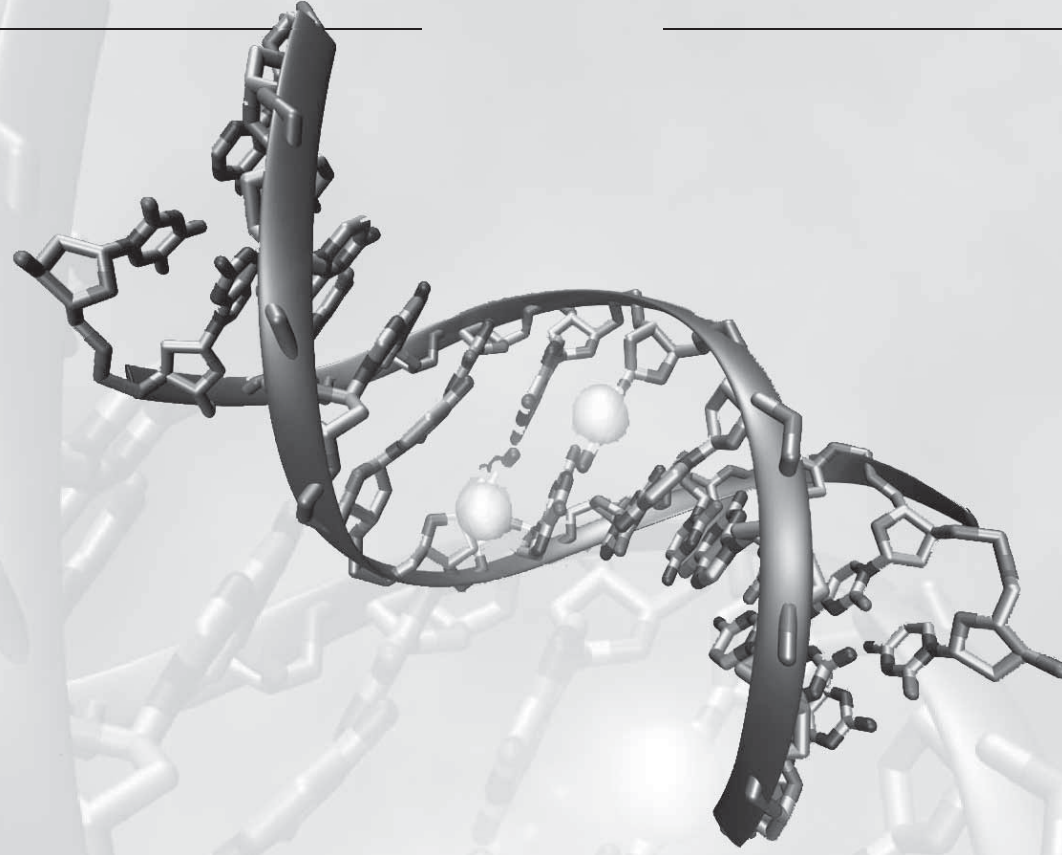
Elbette tüm bunlar hep o minik titreşimleri algılayabilen çok hassas duyu organları sayesinde oluyor. O nedenle, depremleri dahi hayvan hareketlerini gözlemleyerek önceden tahmin etme projeleri yürütülüyor. Şimdiye kadar sahiplerinin kanseri nedeni ile davranış değişiklikleri gösteren ve bir şekilde sahiplerini uyararak köpekler ile ilgili pek çok anekdot okumuşsunuzdur.

Sahibinin cildinde oluşan bir melanom türü cilt kanserini devamlı koklayıp yalayarak, huzursuzlanarak dikkatini çeken köpeğin hikayesinde olduğu gibi... Bu ısrarlı davranışlar sonunda kontrole giden kadıncağız erken tanı sayesinde kanseri yenebilmiştir. Bu 1989 yılında *Lancet Dergisi*'nde yayınlanan ilk çalışmadır. Sahiplerinin cilt kanserine dönüşen

benlerini ısırp koparmaya çalışan köpek hikayeleri de pek çok.

Bir başka yaşanmış olayda, evde köpeği ile uyuyan bir kadıncağzın köpeği ısrarla uzunca zaman yatağa gelmemiş, huysuz hareketler sergilemiş. Daha sonra rutin kontrol için mamografi çektiren kadında meme kanseri saptanmış, operasyonla memesi alındıktan sonra ise köpek tekrar onunla beraber uyumaya başlamıştır. İşte böyle hikayelerden esinlenen bilim adamları, Kaliforniya'da sağırılar için işiten köpekler yetiştiren bir eğitim merkezindeki altı değişik cinsteki köpeği, kısa bir eğitimden geçirdiler. Mesane kanserli hastaların idrarlarını, akciğer kanserli hastaların nefeslerini koklayan köpekler sonunda çok iyi birer kanser saptayıcısı oldular. Dr. Willis, *New Scientist Dergisine* yaptığı açıklamada bunun gelecekte erken tanı için kullanılabilir, üstelik çok da ekonomik bir yöntem, en azından

bir tarama testi olabileceğini belirtti.

Mesane kanseri özellikle 65 yaş üzerindeki erkeklerde ve kadınlardan üç misli daha fazla görülüyor. Tekrarlayabilir olması da hastaların belli aralıklarla sistoskopi -mesaneye idrar yolunda fiberoptik bir cihazla girerek görüntüleme- kontrolü yaptırmasını gerektiriyor.

Bu deneyler sırasında köpeklerin işaret ettiği bir idrarın sahibinde yapılan araştırmalarda mesane kanseri bulunamadı. Ancak köpeklerden çok etkilenen doktor araştırmasını derinleştirdiğinde hastanın böbrek kanseri olduğu ortaya çıktı.

Hatta eğitilen köpekler, belgeselin çekimini yapan bir Japon TV kameramanında akciğer kanserini ve bir köpek eğitimcisinde de cilt kanserini

bu çalışmalar sırasında onlarla oynaşırken buldular!

Bu çalışmaların sonuçları önümüzdeki aylarda saygın tıp dergilerinde de yayınlanacak. Taze haberler yani... Köpeği olanlar bilirler, idrar kokularını koklamak, kendi imzalarını bırakmak onlar için zaten rutin davranışlar. Köpeğiniz ile sabah yürüyüşüne çıktığınızda hiçbir ağaç dibini koklamadan geçmediğini bilirsiniz.

Aynı şeyi kurtların ve başka hayvanların da yaptığını hayvan davranış bilimcileri söylüyor.

Koku alma duyguları o kadar hassas ki, kanserli hücreler nedeni ile oluşan değişik kimyasalları rahatça algılayabiliyorlar. Bir köpeğin duyu keskinliği insanınkinden nerede ise 100 bin kez daha güçlü.

Köpeklerin çok sulandırılmış kimyasal maddeleri dahi bulabildiği geçenlerde BBC Televizyonu'nda bir belgeselde gösterildi. Örnek vermek gerekirse bir köpek 100 bin ton patates cipsinin içerisindeki bir çimdik tuzu bile bulabiliyor. Ya da iki milyon elma sepetindeki tek bir çürük elmayı bile fark edebiliyorlar.

Bu köpekçikler insanın insan olma, başka bir deyişle adam gibi adam olmak özelliğini de koklayabilselerdi, siz nereleri ve kimleri koklatmak isterdiniz?

Belli makamlara gelmeden adayları, vekilleri koklatmak, kızınızı isteyen damat adayını koklatmak, evlenme teklif eden sevgilinizi koklatmak benim ilk aklıma geliverenler. Hatta insan kılığına girmiş, sevgisiz, yüzüstü ve art niyetlileri uygun bir şekilde, uygun yerlerinden ısırarak üzere de eğitirdim bana kalsa...

Köpeklerin bu idrarlardaki aromatik uçucu alken maddelerini koklayarak tanımlayabilmesi ne kadar hoş. Düşünün, yakında üroloji uzmanları sofistike sistoskopların yanı sıra birer eğitilmiş köpeği de yardımcı medikal ekipman gibi kullanabilirler. Üstelik bu sevimli yaratıkların çok daha başka yararları da var. Sonsuz sevgi kaynağı olmalarından tutun, hırsızdan, gasptan koruyucu etkilerine kadar...

Bu yöntem mesane kanserinde idrar koklatarak, akciğer kanserinde nefesi koklatarak, cilt kanserinde ise cildi koklatarak kullanılabilir. Köpeklerin birkaç hafta ile birkaç ay arasında eğitilebildikleri düşünülürse, çok ekonomik birer tıbbi detektif olacakları kesin. Amerikan Ordusu köpeklere patlayıcı bulma eğitimini üç ayda verebiliyor. Enstitüler, doktorlara yardımcı olacak köpeklerin daha kısa sürede eğitilebileceklerini iddia ediyorlar. Kanseri koklamak üzere geliştirilmiş bir de elektronik burun var aslında.

Roma Üniversitesi'nde geliştirilen bu e-burun akciğer kanserli hastaların nefeslerindeki alken ve benzen türevlerinden oluşan koku moleküllerini tanımlayabiliyor. Aynı şekilde karaciğer kanserinde alifatik asitler, böbrek yetmezliğinde di ve tri-metilaminler e-burun tarafından koklanabiliyor.

Belki insanların kanserlerini tespit için e-burunun daha çok geliştirilmesi gerekiyor ama e-burunlar gıda sanayisinde yerlerini aldılar bile.

İleri dönem tüberkülozlu hastaların nefeslerindeki koku da bizim edebiyatımıza "gül kokulu nefes olarak" geçmiştir. Ölüm döşeğindeki Nalan'ın nefesindeki gül kokusu,

aslında verem basiline oluşturduğu akciğerindeki kaviteden gelmektedir, eskiler bilirler. Sevgili dostlar, bu e-burunlarda algılayıcılar kuvars kristalleridir. Doğanın bu gizemli taşlarının titreşim frekansları ağırlıkları ile bağlantılıdır. Her bir kuars kristali e-burunda, özel olarak metaloporfirin ile kaplanmıştır ve değişik kimyasal maddeler bu metaloporfirine değişik bölgelerde bağlanarak farklı titreşimler oluşmasına neden olur, böylece değişik kimyasallar bir bilgisayar programı sayesinde tanınabilir.

E-burunu geliştiren Carrado Di Natale, sigara içen geniş kitlelere rutin olarak bronkoskopi yapmanın zor olduğuna ama e-burunun bir tarama testi olarak kullanılabilmesine inanıyor.

Pek çok insanın yeni araba kokusunu sevdiği bilinir. Oysa bu tiner koklamak gibi bir şey. Japonya'da yapılan bir araştırmada bu yeni araba kokusunda içlerinde

etil-benzen, ksilen, formaldehid ve toluen de olmak üzere 113 çeşit uçucu organik kimyasal madde bulunmuş. Şimdilerde, özellikle Japon araba üreticileri, bu kokuyu azaltmanın, daha doğrusu bu kimyasalları daha çabuk uzaklaştırmanın yollarını arıyorlar. Yoksa özellikle yeni arabalarla çalışanlar ciddi sağlık tehdidi altında.

Gelişmiş ülkeler, terör eylemlerinin artması sonucu toksik maddeleri de

koklayabilen minyatür casus uçaklar geliştirdiler. Hatta bir bölgeye çıkarma ya da paraşütle indirme yapmadan önce o bölgenin güvenliği önceden bu cihazlarla kontrol ediliyor. Tokyo Metrosu'ndaki zehirli gaz teröründen sonra özel detektörler konusunda çalışmalar arttı.

Eskiden madenlere kuş kafesleri ile inilir ve sızan zehirli gazlardan kuşlar öldüğünde, madenciler yukarı çıkma zamanı kazanırdı. Sevgili okuyucu, bitirirken minik bir paragraf eklemek istedim.

Lütfen hayvanları sevelim.

Kurban Bayramı'nda kurbanlıklara yapılan eziyetleri de hepimiz izledik, bu ülkenin insanları olarak üzüldük, yadırgadık, yabancılar bizi nasıl değerlendirdiler dersiniz? Herhalde, "Ne güzel Türkler sevap işliyor" demediler...

Son tahlilde; koklamak ne kadar önemli, bir kez daha anlamış olarak, hep güzel, taze ve sağlıklı kokular içerisinde misler gibi olunuz diye diliyorum. □

Yazar ve çalışmaları hakkında bilgi için: www.eftturkey.com

Tekrardoğuş Döngüsünde Aranın Rolü

Hans TenDam

FARKLI ölüm deneyimlerinin, tekrardoğuş süreci açısından ima ettiği şeyler nelerdir? Tam uyanmanın başlıca işlevi, başkalarına akıl sormak ve danışmanlık, rehberlik ve bazen destek almak yoluyla geçmiş yaşamın değerlendirilebilmesi ve gelecek yaşamın hazırlanabilmesidir. Whitton'a göre (1986), genellikle üç ve bazen dört üyeli ve yedi yargıca kadar yükselebilen bir yargılama kurulu insanlara, geçmiş yaşamlarını değerlendirmelerinde ve gelecek yaşamları için tavsiyeler almalarında yardımcı olmaktadır. Yaşamlar arasında kendimizin farkında olduğumuzda yaşamaya ve sevmeye ve öğrenmeye devam ederiz. Edgar Cayce, karı koca olarak tekrar tekrar bedenlenen bir çift örneğini verir (Cerminara 1950). Adam baskın ve kadın köle ruhlu ve itaatkardı. En yakın tarihli arada kadın sonunda kendi bağımsızlığını geliştirdi ve böylece bu kısır döngüden kurtulabildi.

Bedensiz öğrenme, bedenli deneyimlere dayanır ve gelecek bedenlenme için amaçlara ve planlara yol açar. Öte yandan, gözlerini hayata kapamak ise halen kendini beden dışında sürdüremeyecek kadar zayıf bir kendine dair farkındalığın doğal sonucudur. Pek çok insan kendilerini yalnızca kendilerini hissettikleri, kendilerini aynada gördükleri, kendilerini konuşurken duydukları ve başkaları onlara yaklaştığı için deneyimleyebilir. Şeylere çarptığımız, canımız yandığı, yorulduğumuz, öpüldüğümüz veya vergi dairesinden bir mektup aldığımız için var olduğumuzu fark ederiz. Biz ölünce bunların hepsi bitip gider. Gözlerini hayata kapamanın pozitif bir işlevi bir defada unutmakta, yeniden başlayabilmekte yatar.

Hayata gözleri kapamak ile tam uyanma arasındaki durumlar daha karmaşık ve çoğu kez patolojiktir. Civarda takılmanın başlıca sonucu hiçbir şeyin sindirilmemiş, hiçbir şeyin hazırlanmamış olmasıdır ve bir sonraki yaşam, son ölümün gerçekleştiği mekana hayli yakın bir yerde meydana gelir. Rüya yaşamı veya gezinme durumu geçmiş yaşamı bir dereceye kadar sindirebilir ama hiçbir hazırlık sağlamaz ve de geçmiş yaşamın geçtiği mekana yakın bir yeni bedenlenmeye, büyük ihtimalle geçmiş yaşamın arkadaşları veya akrabalarıyla ilintili bir aileye doğmaya yol açar. Aynısı, -saygısızca verdiğim isimle- tasallut etme durumu için de geçerlidir; huzurlu ve rahat da olabilir. Bu durumda, ana babanın seçimi bilinçlidir.

Alacakaranlık varoluş ve sahte-varoluş ise genelde, ortamımızı psişik özelliklerimizin belirlediği psikodramatik durumlardır. Bu durumlar işte bu nedenle, solipsistik (deneyimlediklerimizin hepsi bizimdir; kendimiz dışında

herhangi bir şeyi deneyimlemeyiz) ve dışarıdan bakanlar içinse otistikdir. Sahte-varoluş büyük ölçüde telafidir. İnsanlar deneyimlemek istediklerini bir doyum olarak deneyimler. Bunun iyi yanı, şifa bulmaya yardımcı oluşudur. Üşümüş biri kendini sıcak hissedebilir. Yoksulluk yaşamış biri konfor ve lüksle çevrilidir. Hapsedilmiş biri, güzel ve doğal manzara içinde veya ilginç, egzotik şehirlerde özgürce dolaşır. Hastalıklı ve güçsüz yaşamış biri, kahramanca güçlü ve sağlıklı hissedebilir. Diğer yanında ise bu, daha ileri gelişimden ve mücadeleden kaçınmadır. Tatil yapmak iyidir ama gerekenden uzun bir tatil sonrasında iş başı yapmak çok zorlaşır.

Bazen alacakaranlık varoluş, kendiliğinden veya planlı olarak şifa verici olabilir. Joan Grant birkaç çarpıcı örnek vermiştir (Grant 1938).

Biri birkaç yaşamda başkalarına işkence etmiş ve sebep olduğu sefaleti ölümünden sonra bile halen umursamadığında, zorla rehabilitasyon gereklidir. Deneyim en iyi öğretmendir. İşkenceyi deneyimlemek veya en çok sevdiğiniz kişilere işkence yapıldığını görmek sonrasında başkalarının çektiği eziyetlere kayıtsız kalmayı, onları hemcinsleriniz olarak görmeyi unutmayı zorlaştırır. Bu, her işkencecinin bir sonraki yaşamında işkence görmesi gerektiği anlamına mı gelir? Bu, sonsuz bir döngüye sebep

olurdu. Dolayısıyla, bir alacakaranlık varoluş sırasında birini bu ders öğrenilene dek işkence gördüğü ilüzyonuna kapatmak da bir seçenektir. İnatçı, kalın kafalı insanlarla bu hayli uzun zaman sürebilir: yıllar, on yıllar veya daha uzun. Bu uzun sürenin sebebi, bir beden olmaksızın, deneyimlerin fiziksel deneyimlere kıyasla daha sığ ve daha az kalıcı izlenimler oluşturmasıdır. En ince zımpara kağıdı ve en ince rende ile çalışırlar. Böyle koşullar bana Roald Dahl'ın (birkaç gerçek hikayesinden biri) ünlü Mildenhall hazinesini bulan adam hakkındaki hikayesini hatırlatıyor. Bu büyük hazine hakkında yetkilileri uyarmak istemeyen adam bir kutu dolusu gümüş parlatici sıvı satın alır ve on altı asır boyunca birikmiş pası temizlemeye koyulur. Bir plakayı on altı hafta boyunca cilaladıktan sonra gümüşün ilk pırıltsı görünür. İki yıl boyunca her akşam parlatır ama sonunda başarır (Dahl 1977).

Bir adam, muhtemelen bir Nazi, bebekleri ve çocukları, bazen annelerini izlemek zorunda bırakıp canlı ameliyatlar yapmaktadır. Ölümünden sonra kendini sert, girintili çıkıntılı bir masaya bağlanmış, susuzluktan ve açlıktan ölmek üzere, ağlayan ve haykıran bir çocuk olarak gri, volkanik bir manzaranın içinde bulur; kendi çığlıkları kulaklarını tırmalamaktadır. Jilet gibi keskin pençeleriyle üstüne eğilen ve sadıtçe sırttan canavarımsı bir adam görür. Adamın yüzünden alevler fişkurduğunu ve hançere benzeyen pençelerin kesip parçaladığı yerlerdeki derin kesikleri hisseder. Bilincini yitirdiğinde kendisini yeniden annesinin kollarında, açlık ve susuzluktan ağlarken bulur ve sahne

yeniden başlar. Cerrah, anlaşılın, açlık ve susuzluğun küçük çocukların dokuları üstündeki sonuçlarını "araştırmak"tır.

Daha sonra, durum değişir. Şimdi, kendisini anne olarak deneyimlemektedir. Aynı sahne ama bu kez çıkışı olmayan sıcak, kuykuru bir mağarada tekrarlanır. Anne tükenmiştir, fiziksel ve psikik açıdan bitiktir ve çocuğunun alınıp kesilerek parçalanmasını çaresizce izlemek zorundadır. Tekrar. Tekrar. Bu iki koşul birlikte, bilinçsizlik dönemleriyle kesilerek, on beş yıldan uzun sürer.

Sonra, adam kendisini tekrar bir adam olarak görür. Karanlık bir orman içinde dar bir patikadadır. Gökyüzü kapalı ve basıktır; loş, soluk bir ışık sahneye sürreal bir ışıltı vermektedir. Yoksul giysili, başını bir şalla örtmüş bir kadın patikada yürümektedir. Korkmuş, inler gibi sesler çıkartan kadın göğsüne bastırıldığı küçük bir çocukla iki büklüm ilerlemektedir. Adam ise onun arkasında, çıplak ve elleri boş yürümektedir. Korkutucu baskı giderek artar, artar ve çocuga saldırır. Adamın yapabileceği tek şey kendisini canavarın önüne atarak kadını savunmaktır. Çabası boşadır ve korkunç acılar çekerek parçalanır. Bilincini yitirene dek çaresizliğini ve güçsüzlüğünü hisseder. Kendini tekrar kadının arkasında yürürken bulur ve korkutucu baskı duygusu bir kez daha yükselir. Bu, tekrar tekrar yinelenir. Derken, sonsuzluk kadar uzun bir zaman sonra, akıl sır ermez bir lütuf eseri, kim olduğunu göremediği arkasındaki biri omuzlarına basit bir pelerin atar ve eline tahta bir asa verir. Adam, zaman geçtikçe asanın daha çok sertleşeceğine ve giysilerinin daha koruyucu hale geleceğine ve yine sonsuzca uzun bir zaman sonra, kadın ve çocukla birlikte o patikanın sonuna ulaşacağına dair belli belirsiz bir hisse sahiptir.

Kabusların uzunluğu ceza nedeniyle değildir, eterik bedeni üstündeki pelerinin kalınlığı ve sertliği ile deneyimin (yalnızca psikik olan) cilalama etkisi arasındaki ilişkiden kaynaklanır. Neyse ki bu kadar uç alacakaranlık varoluş nadirdir ama öncesindeki işler de nadiren bu kadar aşırıdır. Bu örneği çok aşırı uçta olduğu ve iyileştirici mekanizma bu kadar apaçık olduğu için özellikle seçtim. Yolunun sonunda adam, koluyla kadına sarılacağı hissine de sahip olacaktır. O zaman, kadınla ve de çocukla bir hale gelir gibidir ve kendisini yeni bir rahimde güvende ve sıcakta bulacaktır.

Tekrarlayalım; alacakaranlık kuşağı nadiren bu kadar aşırı uçludur ama karmik eylemler de nadiren bu kadar aşırı uçlu olur. İşkence kurbanlarına neler olur? Çaresizlik, nefret veya (örneğin birilerine ihanet ettiyse) suçluluk gibi yoğun hislerin yanı sıra acı ve dengesizleşmiş bir zihin ölümünden sonra kendimize gelmemizi güçleştirebilir. Oysa açık bir zihinle öldüğümüzde, arkada kalan beden kaderinden derhal kopup ayrılırız. Hubbard bir örnek vermektedir (1958):

Bir danışan, kafırlık ve cadılık şüphesiyle yakalanan bir grup kişi arasında olduğunu deneyimler. Mahkumların gardiyana korkutucu görünüşü ve davranışlarıyla onlara dehşet salmaktadır. Ancak o, en ufak bir korku veya dehşer hissetmez çünkü güvenilir bir kaynaktan öğrendiğine göre, bütün o afra tafrasının altında adam iktidarsızdır. Diğer mahkumların yanındayken, gardiyanla dalga geçer ve iktidarsız oluşuyla alay eder. Adam öfkeden

çalgına dönüp kızı ayrı bir hücreye kapatır ve gece onu ziyarete gelir. Kız yine alaya başladığında onu yere fırlatıp korkunç ama sertleşmenin yerini alamayacak bir gayretle kızın kollarını ve bacaklarını baltayla keser. Danışan, yerdeki bedeninin yanında durup hala bu aptal adama gülmekte olduğunu söyler.

Öte yandan, bazen normal ve huzurlu bir ölümden takılıp kalırız. Sonra, kapalı yerde kalma korkusu olan bir hastanın, geçmiş yaşamında gömülmüş ama (ondan gevşemiş olmasına rağmen) bedenine tüm gücüyle tutunup yapışmış olduğu için canlı canlı gömüldüğü hissini yaşamış olduğu anlaşılır. Aynı şey, ölümlerin yakılmasında da meydana gelebilir. Edith Fiore, sık sık sıcaklama ve sinirlilik hisseden bir danışanın şikayetlerinin nedeninin bir yakılma olduğunu buldu. Güllerden hoşlanmayan bir başka danışan ise kendisinin ve başkalarının cesetlerinin bir toplama kampında tatlı, gülü andıran bir koku çıkartarak çürüdüğünü görüp koklar (Fiore 1978: 230).

Şu eski, "Gömülme mi yoksa yakılma mı?" sorusu açısından bunun anlamı nedir? Tamamen uyanmış insanlar için bedenleri önemsizdir. Gömülmede, canlılık aracından bazı kalıntılar mezarın üstünde bir süre asılı kalır ve yavaşça dağılıp çözülür. Yakılmada ise eterik ile maddesel arasındaki bağlantı yanar ve belki de eterik kabuğun bir kalıntısı çok daha serbestçe dolaşacaktır. Çürümekte ama hala bir şeye bağlı veya uçuşan polipler mesele değildir. Bununla birlikte, cesedimizle özdeşleşir ve kendimizi onun içine projekte edersek kötü bir deneyim

yaşayacağız demektir. Neyse ki bu nadiren olur.

Travma sonucu öldüğümüzde, şifa verici bir sahte-varoluşa getirilebiliriz. Bir regresyon uzmanı da bir regresyon seansında aynısını yapabilir. Böyle bir yenilenmede, tam uyanışa doğru aşamalı bir değişim mümkündür. Bir kabaya veya olumsuz bir rüyaya hapsedilmiş veya kendilerini hapsedmiş insanlar, kendi bilinçlerinin hayali dünyasında yaşarlar. Gerçek şifa verici bir ortam büyük ölçüde yarı hayalidir çünkü başka insanların giderek artan mevcudiyeti ve onlarla temasın artışı iyileşme için elzendir. Diğer rüya koşullarının pek çoğu -alacakaranlık varoluş, civarda takılmak veya etrafta gezinmek- "bilinç bozunması"nın biçimleri, zaman ve enerji kaybıdır. Fiziksel insanların, nesnelere veya koşulların etrafında ister sersemlemiş bir halde ister mahzun mahzun ayak sürüyerek dolaşarak takılan bir ruhlar güruhu acıklı ve iç karartıcı bir görüntüdür. Güçlü bir kanı yalnızca ölüm sonrası koşula değil bir sonraki doğum koşuluna da tesir edebilir. (Stevenson 1987: 176): "Ölüm öncesi inanışlar, yeterli inatla tutunulduğunda, bir sonraki bedenlenmenin koşulları dahil olmak üzere ölüm sonrası olaylara tesir edebilir. Böyle inanışlar, post-hipnotik telkinleri andırabilir ve aynı zorlayıcılıkla yerine getirilir." Anlaşılan, Tibet'in Ölümler Kitabı'na yol açan da böyle deneyimlerdir ama bir sistem kurmak ve insanları korkutmak -bunlar, rahip sınıfının iki evrensel günahıdır- yoluyla aşırıya kaçmıştır.

Netherton'a göre, ölüm korkusu kısmen önceki travmatik ölüm deneyimlerinden gelmektedir:

"Yeniden oynatmayı tetikler." Oysa pek çok ölüm deneyimi öyle huzurlu ve özgürleştiricidir ki (ölmek, doğmaya kıyasla genelde daha hoştur) Netherton'un açıklaması ancak kısmen geçerli olabilir. Pek çok hasta travmatik ölüm deneyimleri yaşamıştır. Netherton'un hastalarından biri, cesedi tamamen çürüyene dek daima öldüğü yerin yakınlarında takılır (Netherton and Shiffirin 1978: 59). Böyle tekrarlamalara ben de rast geldim. Kolay veya zor bir ölüm, kolay veya zor bir doğumla ilintili olabilir. Ne de olsa, nasıl doğduğumuz yaşamdaki strese dayanıklılığımızın önemli bir göstergesidir. Ölmek stresli olabilirken, zor ve acılı bir doğum da zor ve acılı bir ölüm ihtimalini artırabilir. □

KAYNAKLAR:

- Whitton, Joel & Joe Fisher - *Life between Life: Scientific explorations into the void separating one incarnation from the next.* (Garden City: Doubleday, 1986)
- Merminara, Gina - *Many Mansions* (1950) (New York: Sloane, 1970)
- Grant, Joan - *Winged Pharaoh* (New York: Harper, 1938)
- Dahl, Roald - *The Mildenhall Treasure* (1977)
- Hubbard, L. Ron - *Have you lived before this life?* (1958)
- Fiore, Edith - *You Have Been Here Before* (New York: Ballantine, 1978)
- Stevenson, Ian - *Children Who Remember Previous Lives. A Question of Reincarnation* (Charlottesville: University Press of Virginia, 1987; ISBN 0 8139 1140 0)
- Netherton, Morris & Nancy Shiffirin - *Past Lives Therapy* (New York: Morrow, 1978)

Yazarın *Tekrardoğuşu Keskfetmek* adlı eserinden hazırlayan: Neslihan Kosova.

Yalnız Bırakmak

Hendrick Vanneck

PAZARDA yoğun bir iş gününün sonunda, Ling ve Mong dışarıda beraber oturuyorlardı. Ling bir tel örüyordu ve Mong yeni sarımsakları sınıflandırıyordu.

Aniden Ling şöyle dedi: "Mong bu işte iyisin. Kim öğretti bunu sana?"

Mong: "Her şeyi yapabilirim, kendi kendime öğrendim. Kimse bana hiçbir şeyde yardımcı olmadı," dedi.

"Bu biraz kibir kokuyor, değil mi?" diye gülümsedi Ling.

Mong, "Kesinlikle. Fakat gerçek bu," diye cevapladı tereddütsüz bir şekilde.

"Pazarda geçen her gün," diye başladı Ling, "iplerdeki düğümleri çözmesi için şu küçük çocuğa yardım ediyorsun. Niye bunu yapıyorsun?"

Mong, "O sadece küçük bir çocuk ve benim için çok da sorun değil," dedi.

Ling, "Altı aydır ona yardım ediyorsun ama hala kendi başına yapamıyor. Ve eğer sonunda birçok denemeden sonra başarırsa, kendisi ile övünme şansını ondan almış olursun. Sen ona tam yardım etmiyorsun, Mong. Onun küçük hissetmesini ve sana bağlı kalmasını sağlıyorsun. "Nasıl yaptığını ona açıkça göster ve sonra onu tek başına bırak," dedi ve şöyle devam etti:

"TEK BAŞINA BIRAKMAK, Mong, verebileceğin en iyi yardım olacaktır. Başkalarına yardımcı olmanın en iyi yolu onların kendi kaynaklarını kullanma şansını engellemektir.

Ve haklısın, senin için bu şimdilik küçük bir sorun. Fakat bir zamanlar sen de düğümleri çözmekte birçok problem yaşamıştın. Öğrenmek zorunda olduğun ve birçok pratik yaptığın için, bunun nasıl kullanıldığını biliyorsun ve başarıyla övünebilirsin. Çocuğa da kendisiyle övünme şansını ver."

Bir sessizlik oldu ve sonra da kahkahalar atıldı. Ling takılarak şöyle söyledi: "Sana sınıflandırmada yardım edebilir miyim?"

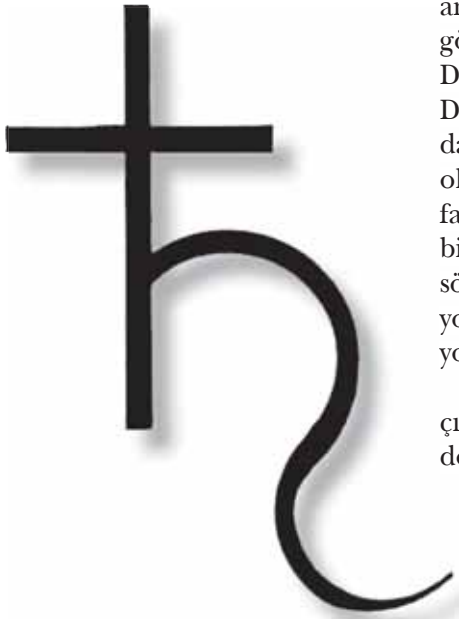
Mong da gülerken şöyle cevapladı: "Hayır, teşekkürler. Beni YALNIZ BAŞIMA BIRAK Ling. Kendi başıma yapabilirim." □

Yazarın *Mong, Farklılığın Ötesine Yolculuk* adlı kitabından alınmıştır.

Satürn Akrep'te Neleri Sembolize Ediyor?

Dilek Yılmaz

SEBEP-SONUÇ Yasasının (karmanın) yöneticisi Satürn, 05 Ekim 2012 tarihinde, 2015 Eylülüne kadar kalacağı Akrep burcuna geçiş yaptı. Peki, Satürn, Akrep burcuna geçiş yapmadan önce, yaklaşık 2,5 yıl kaldığı Terazi burcunda iken bizim hayatımıza neler getirdi? Satürn, hava (iletişim) elementinden olan Terazi burcunda kaldığı süre boyunca ikili, profesyonel ve toplumsal ilişkilerimizde bize sınırlamalar getiren, bariyer koyan kişilerle ve olaylarla karşılaşmamız, sınırlarımızı korumamız, iletişim tarzımız, birçok şeyi kuralına göre oynayıp oynamadığımız, eşitliğin, hak ve hukukun her iki tarafı da bağladığı konularda bizi testten geçirdi. Eski, işe yaramayan, kopma noktasına gelen ilişkilerimiz bitti ve yerlerini yeni ve taze ilişkiler aldı. Ortaklıklar kurduk ya da eski ortaklıkları sonlandırdık. Tek başına hareket etmememiz, karşımızdakini yani ötekini de düşünmemiz ve önemsememiz gereken tecrübeler yaşadık. Evlilik ve ikili ilişkiler, sosyal ilişkilerin önemi, diplomasi, nezaket, incelik, siyaset-politika, eşitlik, haklar, kanunlar, davalar, anlaşmalar, sözleşmeler ve birçok şeyi kuralına göre oynamamız hakkında çok şey öğretti. Daha dengeli davranmanın önemini anladık. Düşünmeden, içimizden geldiği gibi yani impulsif davrandığımızda kaybettiğimiz ya da yanıldığımız olaylarla karşılaştık ve diplomasi dilinin öneminin farkına vardık. İkili ve toplumsal ilişkilerimizde birbirimizi bağlayıcı kararlar aldık, aramızda sözleşmeler ve antlaşmalar yaptık. Diplomatik yoldan halledemediğimiz sorunlarla hukuki yollardan uğraştık.

Satürn artık Terazi burcundaki yolculuğundan çıkıp, Akrep arşetipinin yenileyici ve dönüştürücü özelliği olan derin sularına girdi.

Artık ruhumunuzun derinliklerine sızmanın, iyileşmemiş yaralarla, bastırılmış ya da yüzleşmekten kaçınılmış kısımlarıyla karşılaşma vakti geldi.

Akrep Arşetipi Neleri Sembolize Eder?

AKREP, bir sonbahar burcudur. Doğada Akrep zamanı olan Ekim sonu ve Kasım ayı boyunca yapraklar dökülmeye ve çürümeye başlar. Yazın hasadını yapmış olan doğa ana yavaş yavaş çiçeklerden, yeşillikten, yapraklardan ve çevreye canlılık veren her şeyden elini ayağını çeker ve tohumlar bir daha filiz vermek yani yeniden doğmak üzere geçici bir ölüm yaşar. Günler kısalmaya, geceler uzamaya başlar. Akrep zamanı bizi kışa hazırlar. Havalar soğumaya başlar ve doğa, ilkbaharda yeniden doğmak üzere yavaş yavaş ölür.

Akrep arşetipi; yaşama yeniden dönmesini sağlayacak, derinlerde-özde yatan, kimsenin sormaya kalkışmadığı derin soruları sorup bunların cevabını ve çıplak gerçeği bulmaya çalışır. Bunu yaparken asla yüzeysel davranmaz ve derinliklere dalmaktan kaçmaz. Ruhun derinliklerine yaptığı yolculuk tıpkı alşemik bir yolculuğa benzer. Çeşitli yanma, birleşim, erime, değişim ve başkalaşım süreçlerinden geçer ve yanarak küllerinden yeniden

doğar. Akrebin sembollerinden biri Zümrüdüanka kuşu diğeri de kartaldır. Tıpkı Anka kuşu gibi yanarak küllerinden yeniden doğması yani ölüm ve yeniden doğuş, Akrep arşetipinin önemli temalarından biridir. Kişinin durduğu zeminin ayaklarının altından kayarak ruhsal, duygusal, maddi ve manevi ölümü (ego ölümü) deneyimleyerek küllerinden yeniden doğması bu arşetiple etkileşim halinde olan insanların deneyimledikleri bir gerçekliktir. Akrep, Mars yönetiminde olan bir burç olduğu için, mücadeleden yılmaz ve savaşıır.

Akrep burcunun diğer sembollerinden biri olan "kartal" ise, çok yükseklere çıkabilen, her şeyi ayrıntılı olarak görebilen, gözünde iki retinası olan, gözleri çok keskin bir kuştur. Kartal, eski tradisyonlarda, gücün göklerdeki simgesidir, gök ile yer arasında hızla gidip gelebilir, habercidir. Kartalın güneşe gözünü hiç kırpmadan ve ayırmadan sabitçe bakabilen tek canlı olması özelliği, kartalı pek çok gelenekte, güneş, ateş ve ışıkla ilişkilendirilmesine ve ışığı (bilgiyi, doğruyu, gerçeği) doğrudan alabilen varlık olarak nitelendirilmesine yardımcı olmuştur.

Akrep, su elementinden, dişil ve nemli bir burçtur. Suyun doğasına benzer bir şekilde, girdiği kabın şeklini kolaylıkla alır. Nemli doğası nedeniyle akışkanlık, esneklik, her şeyin derinine nüfuz edebilme özelliği

vardır. Bilinçaltının derinliklerine kolayca sızar. Hassasiyeti ve algısı çok açık olduğundan etrafındaki ince nüansları çok kolay sezer. İlk bakışta su gibi durgun ve sakin görünmesine karşı, daha derin yüzeylerde fırtınalar kopabilir.

Akrep burcu; duygusal yoğunluğu fazla olan, tutkulu, güçlü sezgi ve kararlılık sahibi, ketum, rezerve, duyu ve düşünce dünyası derin, yoğun ama gizli, bu yüzden etkilenmeye açık olan ama bunu yüzeyde belli etmeyen, bu yüzden soğukkanlı görünebilen, manyetik bir çekiciliğe sahip, yenilenme ve dönüşüm temalarını hayatında sıklıkla deneyimleyen bir burçtur. Etrafındaki insanları röntgen

cihazı gibi kolaylıkla okuyabilir. Analizleri, sezgileri ve algulamaları çok derin ve tutarlıdır. Bırakma, vazgeçme, kriz, değişim, dönüşüm ve ölüm temaları hayatında önemli yer tutar. Bir şeyi bırakmaya karar verdikten sonra kararından dönmez. Yüksek sezgi sahibidir ve çok iyi bir gözlemcidir. Araştırmacı yapısı nedeniyle doğal bir dedektiftir. Haksızlığa uğradığını düşündüğünde ya da kinlendiğinde, karşı tarafın açıklarını sezgi, gözlem ve analiz gücüyle çok rahat bulur ve onları nokta atışıyla vurur. Ketum yapısı ve sağır bir burç olması nedeniyle çok konuşmaz. Gizlilik kendisi için önemlidir. Sabit bir burç olması nedeniyle, kararlı ve inatçıdır,

ama bir şeye çok fazla inandığında o konu hakkında obsesif hale gelebilir. Akrep, gölge tarafıyla kendi gücünü ve kaynaklarını karşısındakini kontrol etmek için, kısacası manipülasyon için kullanabilir.

Bu yüzden Akrep burcu; derinlik, karanlık, gölgeler, ölüm, tekrardoğuş, cinsel güç, miras, ortaklaşa paylaşılan maddi kaynaklar, vergiler, yer altı, arkeoloji, arkeologlar, petrol, sırlar, güç, dedektifler, casuslar, ruhun derinliklerinde yatan ruhsal güçler, iyileşme-dönüşüm-şifa-sağaltım, psikiyatrlar, terapistler, bilinçaltı uzmanları, duyu dışı algılama, psişikler, şifacılar ve şamanlar ile ilişkilidir.

Satürn: Zamanın Yöneticisi ve Karmanın Lordu

GÜNEŞ SİSTEMİNDE gezegenlerin diziliş sırasıyla 7. sırada yer alan Satürn, kendisinden sonra gelen ve evrensel ve aşkın enerjileri temsil eden, transpersonel (kişilik ötesi) dediğimiz gezegenler olan Uranüs, Neptün ve Plüton'un arasında bir duvar gibi durur ve sınırları temsil eder. Satürn bir anlamda eşiktir. Dünyadan çıplak gözle bakıldığında görülen en son gezegendir. 7'li gezegen sisteminin son ayağıdır ve bizim bilinç sistemimiz yani dokunduğumuz, gördüğümüz, işittiğimiz ve algıladığımız her şey ile ilgilidir.

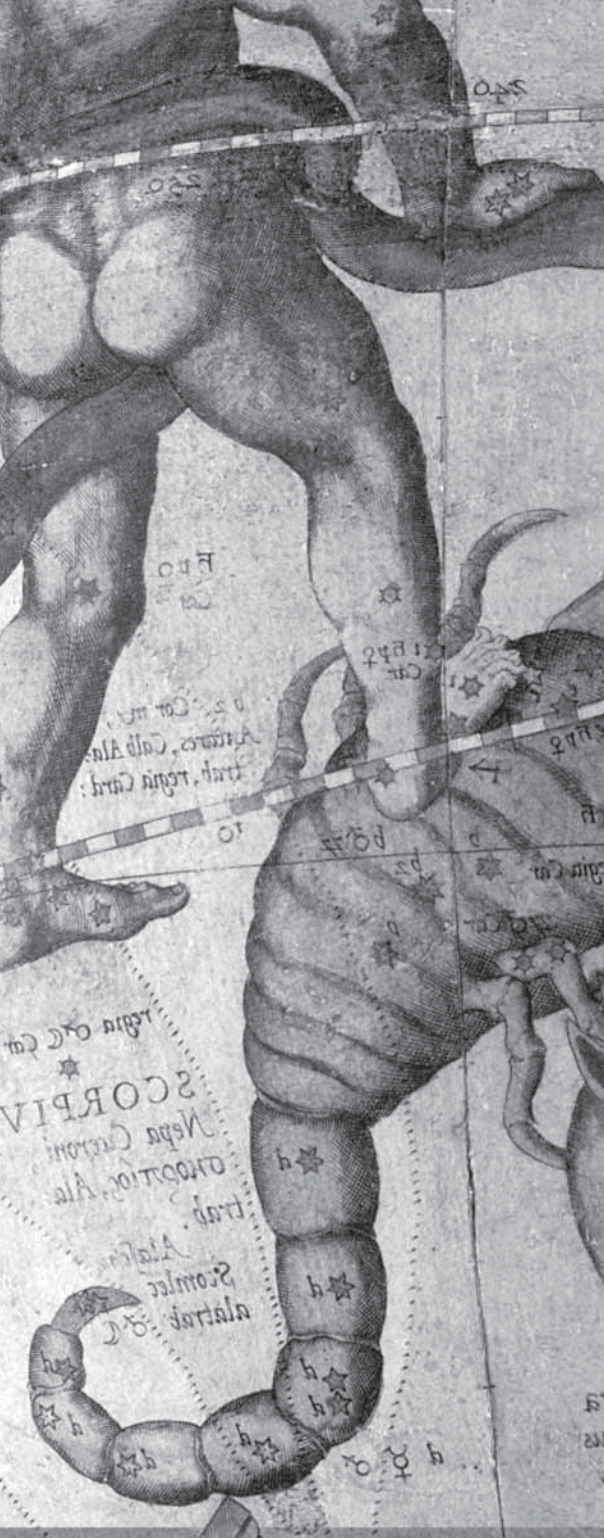
Satürn; toplumsal olan ile evrensel-aşkın olan enerjiler arasında bir kapıdır, bir geçiştir. O yüzden Satürn, daha çok dünyasal olanla bağlantılıdır. Dünyasal realiterle, daha evrensel üst sistemlerin arasında sınırda durur ve bizim toplumdaki yerimizin, statümüzün işlerimizin

ve sorumluluklarımızın çerçevesini çizer. Büyümemizi, olgunlaşmamızı ve sorumluluk almamızı ister ve bunun zamanı geldiğinde bizi gerçeklerle karşılaştırır. Sorumluluklarımızdan ne kadar kaçarsak kaçalım, Satürn transitlerinde, kaçtığımız şeyler eninde sonunda kısıkvrak yakalar bizi.

Eski Roma'da Zaman Tanrısı olarak bilinen Kronos'un, astrolojik karşılığı Satürn'dür ve Satürn, Zamanın Yöneticisi olarak, ektiğini biçme yasası olan Karma'nın Lordu olarak bilinir. Satürn; kronolojik zaman, tarih ve geçmişle de ilgilidir. Grafisinden de anlaşılacağı gibi, orak biçimindeki sembolünde, artı işaretiyle (+) maddeyi, yarım daire şekliyle de ruhu sembolize eder. Maddeyi temsil eden tarafı, Satürn'ün gerçekçi (realistik) tarafını vurgular ve aynı zamanda maddeye şekil ve form veren özelliğini de beraberinde taşır. Örnek olarak, "doğum" Satürnyen bir olaydır. Ruhun, doğum yoluyla dünyaya gelişi yani maddeye bağlantısı (ete kemiğe bürünüşü) ve anne-babanın hayatına yeni bir sorumluluk getirmesi, Satürnyen enerjinin hayatımızda nasıl çalıştığını anlamamız açısından güzel bir örnektir.

Satürn Akrep'te Nasıl Çalışır?

KARMANIN YÖNETİCİSİ olan yaşlı ve bilge adam Satürn, Akrep'teki yolculuğuna 05 Ekim 2012 tarihinde başladı. Bu transitin hayatınızda yarattığı etkileri Haziran 2012 tarihinden itibaren görmeye başlamış olabilirsiniz. Satürn transitinde, doğum haritanızda Akrep burcu hangi yaşam alanınızı yönetiyorsa, o yaşam alanıyla

ilgili iyileştirilmesi ve dönüştürülmesi gereken konular tetiklenip gündeme gelir. O konularla ilgili sorumluluklar almaya, kendimizde eksik bulduğumuz tarafları geliştirmeye, gerçeklerle yüzleşmeye ve kendimizi gerçekleştirmeye bakmalıyız.

Satürn; Zaman Tanrısıdır ve dolayısıyla büyümeyi, olgunlaşmayı ve bilgeleşmeyi anlatır. Satürn normalde kaçmak isteyeceğimiz sorunlarla karşılaşır bizi. Mesela, yetişkin olduğumuzu kabul etme, maddi açıdan ayaklarımızın üzerinde durabilme, vergilerimizi, faturalarımızı ödeme, işe girme, sevmediği işi bırakma, yürümeyen bir ilişkiyi sonlandırma, işte sorumluluk alma, ev satın alma, evin içinde gerekli tadilatları yapma, hasta olan bir yakınınıza bakma, ölüm-miras işleriyle uğraşma, evlenme, çocuk sahibi olma ve çocukların bakımıyla uğraşma gibi gerçek konularla yüzleşmeye ve sorumluluk almaya çağırabilir bizi.

Haritamızda natal Satürn'ün yeri, nerede transit ettiği ve yaptığı açılar, Satürn'ün bize hangi hayat senaryolarıyla gelmekte olduğu konusunda bilgi verir.

Satürn, aynı zamanda kaosa düzen getirir. Kurallar, düzen ve organizasyonlarla yapılanmayı sağlayarak kaosu sonlandırır. Soğuk ve kuru doğasıyla, önce bizi sınırlandırır, kendimizi engellenmiş gibi hissedebiliriz, adeta donup sıkışıp kalabiliriz. İlk aşamada harekete geçmek için motive olamayabiliriz ama sonrasında, içinde bulunduğumuz durumun farkına varabilirsek, yani yüzleşebilirsek, belirli bir şekle girmeye, harekete geçmeye ve kendimizi gerçekleştirmek için belirli

bir kılıfa bürünmeye ihtiyaç duyarız. İşte Satürn, fizik dünyada belirli bir kalıba girme ve sorumluluk alma vaktinin geldiğine işaret eder. En zekimiz, en çalışkanımız bile kendini gerçekleştirmek için enerjisini bir yere odaklamaya, bir zemine, bir kılıfa, bir statüye bir işe ya da bir ünvana ihtiyaç duyar. Aksi halde kendini var edemez.

Satürn, Akrep arşetipinin sembolize ettiği konular olan, ölüm, doğum, miras, veraset, ortaklıklar, ortaklaşa paylaşılan maddi kaynaklar, sigorta, vergiler, borçlar, krediler, güç savaşları, gücün manipülatif şekilde kullanılması, cinsellik, cinsel güç, cinsel manipülasyon, sırlar, derinlerde gizli kalmış konular, derin analiz, araştırma ve geliştirme, bilinçaltı, şifacılık, iyileştirme, metafizik ve okült konular üzerinden bizi test edecek ve bizi gerçeklerle yüzleştirecektir. Tabi ki, doğum haritamızda Akrebin hangi yaşam alanlarımızı yönettiğine bakmamız gerekir.

Satürn'ün Akrep burcuna geçişiyse beraber, dünya ekonomi ve finans piyasalarında krediler, faizler, uluslar arası borçlar, vergiler, morgage ve ortak finansal kaynakların paylaşımında krizler sık sık gündeme gelebilir.

Kişisel ve ortaklaşa alanda, mesela ortaklıklarda, güç savaşları ve manipülasyonlar yaşanabilir. Yeni ortaklıklar kurulabilir, eskiler kopabilir ya da şekil değiştirebilir. Maddi kaynakların paylaşılması sıkıntı yaratabilir. Ölüm-miras-veraset konularından kaynaklanan ortaklaşa mal paylaşımaları gündeme gelebilir.

Akrep enerjisi gizli ve derindedir. İçimizdeki fark etmediğimiz güç kaynaklarının farkına varmak ve

onlarla bağlantıya geçmek, şifacı ruhumuzu açığa çıkarmak, derinlerde yatan korkularımızı ve yaralarımızı dönüştüren enerjilerin katalizörü olma zamanı geldi.

Akrep burcu, doğum ve ölümle ilgili olduğundan, doğuma yani hamileliğe neden olan cinsellik ile birebir ilişkilidir. Cinsellik, cinsel manipülasyon, cinsel güç, cinsel hastalıklar ve gölge yönüyle cinselliğin sapkın bir şekilde kullanılması da Satürn'ün Akrep burcundaki transitinde sık gündeme gelebilir. Cinsel kimliğimiz ve bununla ilintili olarak kendi eril/dişil yanlarımızla bütünleşmek ve buna engel olan blokları çözmenin önemini ve gerekliliğini, Satürn'ün Akrep burcundaki transitinde daha çok kavrayabiliriz.

Satürn transitisi, bize sorun çıkarmaz, sadece varolan sorunları çözmenin vaktinin geldiğini göstermek için halihazırdaki sorunları ortaya çıkarır. Karmanın yöneticisi olduğu için, hak edilmiş başarıyı ve çabayı ödüllendirir, yani meyvesini almadığınız çabalarınızın ve emeğinizin karşılığını alırsınız fakat hak edilmemiş hakların, başarının ve ödülün de elinizden alındığı ya da hakkını vererek kurmadığınız bir zeminin ayağınızın altından çekildiğini de deneyimleyebilirsiniz.

Yazımı, sufi düşünür Feridüddin-i Attar'ın, Akrep arşetipinin Ankaya benzetilmesini çok iyi anlatan bir hikayesiyle bitirmek istiyorum. Anka sembolizminde, kuşun yanması, cehenneme iniş deneyimini, yeniden doğması ise arınılarak saf şuur halini elde edişini simgelemektedir:

Rivayet olunur ki, kuşların hükümdarı olan Simurg Anka, Bilgi Ağacı'nın dallarında yaşar ve her şeyi bilirmiş...

Kuşlar Simurg'a inanır ve onun kendilerini kurtaracağını düşünürmüş. Kuşlar dünyasında her şey ters gittikçe onlar da Simurg'u bekler dururlarmış. Ne var ki, Simurg ortada görünmedikçe kuşkulanır olmuşlar ve sonunda umudu kesmişler.

Derken bir gün uzak bir ülkede bir kuş sürüsü Simurg'un kanadından bir tüy bulmuş. Simurg'un var olduğunu anlayan dünyadaki tüm kuşlar toplanmışlar ve hep birlikte Simurg'un huzuruna gidip yardım istemeye karar vermişler.

Ancak Simurg'un yuvası, etekleri bulutların üzerinde olan Kaf Dağı'nın tepesindeymiş. Oraya varmak için yedi dipsiz vadiyi aşmak gerekirmiş. Kuşlar, hep birlikte göğe doğru uçmaya başlamışlar. Yorulanlar ve düşenler olmuş.

Önce Bülbül geri dönmüş, güle olan aşkı hatırlayıp;

Papağan o güzelim tüylerini bahane etmiş (oysa tüyleri yüzünden kafese kapatılmış);

Kartal; yükseklerdeki krallığını bırakamamış;

Baykuş yıkıntılarını özlemiş,

Balıkçıl kuşu bataklığına.

Yedi vadi üzerinden uçtukça sayıları gittikçe azalmış. Ve nihayet beş vadiden geçtikten sonra gelen Altıncı Vadi "şaşkınlık" ve sonuncusu Yedinci Vadi "yokoluş"ta bütün kuşlar umutlarını yitirmiş... Kaf Dağı'na vardıklarında geriye otuz kuş kalmış.

Simurg'un yuvasını bulunca öğrenmişler ki;

"SİMURG ANKA - Otuz Kuş"

demekmiş. Onların hepsi Simurgmuş. Her biri de Simurgmuş. □

Her Erdem Kendi Kötülüğünü İçerir

Robert A. Johnson
Jerry M. Ruhl

HEPİMİZ kazanmanın iyi olduğunu biliriz, kazanan tarafta olmayı tercih ederiz. Hayatın büyük kısmı kazanmayı yüceltmek için düzenlenmiştir ve zaferlerin tatmin edici olduğuna şüphe yoktur. Çoğu insan için kazanmak haklı olmaktan daha iyidir.

Herkes kazanmanın iyi olduğunu doğrulayacaktır. Bir şey gelip gelmediğini görmek için öğleden sonra posta kutusuna gittiğimizde veya posta adresimize posta geldiğinde ya da maaş gününse veya vergi iadesi gününse bu iyi gelir ve kendimizi iyi hissederiz. Gelir mükemmel bir şeydir. Kimsenin bundan şüphesi yoktur.

"Hayatını nasıl kazanıyorsun?" diye sorarız ve kişinin gelirine göre onunla ilgili yorum yaparız. Gelir bize güvenilirlik ve başarı duygusu verir. En önemli olan kazanmaktır. Bir şeyler kazanmak yetenekli olduğumuzu hissettirir; bu sizindir, onu siz kazandınız. Bu, yenileyici bir şeydir.

Benzer olarak herkes yemek yemenin iyi olduğunu bilir. İyi bir yemekten sonra kendimizi tamamlanmış hissederiz. "Öğle yemeğime ne kadar var?" Birçoğumuz dakikaları sayarız. Öğünler günümüzün sabit noktalarıdır ve günün yapısını oluştururlar.

Hareket mükemmeldir. Bir arkadaşım sık sık "Pasif olma; git bir şey yap. Hayatının kontrolünü ele geçir," derdi. Eğer olan bitenden memnun değilsen bununla ilgili bir şey yapsan iyi olur. Eğer yalnızsan gidip birileriyle tanış. Eğer yeterince paran yoksa gidip bir iş bul. İşini sevmiyorsan daha iyisini bul. Yönetimdeki politikacıları beğenmiyorsan yerine başkalarının geçmesini sağla. Orada öyle durma bir şeyler yap.

Meşgul olmanın iyi bir kalite olduğu düşünülür, meşgul eller mutlu ellerdir. Şeytan aylak ellerin sonucudur. Sabah kalktuğumuzda bir fincan kahve içip günümüzü planlamak ne kadar güzeldir. Babamın dediği gibi, "Oraya çık ve bir şeyler yap; yanlış olsa bile."

Kesin olmak da bir erdemdir. Bir konuda nerede durduğunu söyleyemeyen samimiyetsiz bir insan olmayın. Kesin insanlarla beraber olmak iyidir, onlardan ne bekleyebileceğinizi bilirsiniz.

Yönetime seçilmek için kesinlik gerekir, yeni bir bilgiye dayanarak duruşunuzu veya tavrınızı değiştirirseniz kararsız bir insan olarak tanınırsınız.

Özgürlük kesinlikle güzeldir. Seçim mükemmel bir şeydir, bilincin ayar damgası ve yüksek bir erdemdir.

Demokrasi çok iyidir, onun için dövüşür ve ölürüz. Onu güvende tutmak için dünyaya savaş açarız. Güç de iyidir (doğru ellerde olduğu sürece). Güçlü kişiler, seçilenler, Pazar günü kürsüde konuşanlar veya terfi alanlardır. Bir bankanın müdürü, avukat, doktor, bunlar gücü kullanan ve iyi bir şekilde ödüllendirilen uzmanlardır.

Ağırbaşlılık kesinlikle iyi bir erdemdir, gücü elinde tutanların ağırbaşlı olmasını isteriz.

Netlik birinci sınıftır. Net insanların çevresinde olmak güzeldir. İnsanlar Winston Churchill'in mükemmel bir insan olduğunu çünkü her zaman net olduğunu söylerler. Bir konuda onun görüşünü sorduğunuzda size açıkça "İşte benim duruş noktam!" diyecektir. Bunun yanlış çıkması halinde Churchill genellikle bunu kabul eder. Kafanız karıştığında veya kaybolduğunuzda net bir cevap veya yönerge almak en büyük yardımdır.

Bilinçlilik de iyi bir erdemdir; özellikle psikoloji, ruhaniyet, kendini geliştirme ve kişisel gelişim konularıyla ilgilenenler için. Bilinçli olmak uyanık ve hazır olmaktır, aslında bunlar üstün şeylerdir.

Bu sıralama işi sonsuza kadar devam edebileceği için bu büyük erdemleri sıralama işine burada son vereceğim. Doğru olduğuna inandığınız değerleri yazarak kendi listenizi oluşturabilirsiniz.

Eminiz ki kimse bu niteliklerin savunmasını yapmayacaktır. Sonuçta çoğumuz ömrümüzün yarısını onların peşinde geçirdik.

Peki ya Tersî?

BU RUHSAL bakış açıları nelerdir? Tüm zamanların ve kültürlerin dünyanın her köşesinden bilgelik gelenekler; kaybetmenin kazanmaktan, vermenin almaktan daha iyi olduğunu söyler. Bu çocukken hepimize anlatılmıştır. Yoksa bu bizi hizada tutmak için söylenmiş çocukça bir şey miydi? Kutsal kitaplar anlamlı biçimde şunu söyler: Sahip olduğunuz her şeyi satın ve fakir olana verin. Zengin bir adamın cennete ulaşma şansı bir devenin iğne deliğinden girme şansı kadardır. Aynen kazanmak gibi, ruhani arayış içinde olan biri, sahip olduklarının yoluna çıkacağını bilir.

Geleneksel bilgelik aynı zamanda oruç tutmanın yemekten daha iyi olduğunu söyler, çölde kırk gün kırk gece oruç tutan adam kendisini ilahi olanla karşılaşmaya hazırlamaktadır. Oruç kutsal günleri onurlandırır.

Aynı harekette olduğu gibi, diğer yanığımızı çevirmemiz gerektiğini ciddiyetle öğreniyoruz.

Meşguliyetle saygıyla beraber, azizlerin uzun süreler hiçbir şey yapmadan sessizce durdukları söylenir. Enerjinizi rastgele harcamak yerine Tanrı'ya ibadete ayırırsınız.

Kararlılık? Ruhani arayış içinde olan kişi boş yere kendi istek ve arzularını takip etmek yerine Tanrı'nın isteklerini izler. Bir rahip veya rahibe itaat eder ve özgürlüğünü teslim eder. Budistler sadece seçme şansın kalmadığında özgür olduğuna inanırlar çünkü özgürlük korkuyu üretir, acı tercihin sonucudur. Her seçim memnuniyetimizi aşındıran bir tek taraflılık yaratır.

Demokrasi, ruhani bir düzen biçimi değildir; bir vaizin, rabbinin, efendinin, yoginin, kanunun veya papanın sözünü takip edersiniz.

Herkes gücün yozlaştırdığını, mutlak gücün mutlaka yozlaştırdığını bilir. Güç, aşkın karşıtıdır. Gücü aramak diğerini kontrol etmektir, aşk ise diğeri ile bir bütün olma isteğidir. Koşulsuz aşkın olduğu yerde güç söz konusu değildir. Dini bakış açısı ile aşk çok daha tercih edilebilirdir. "Aşk her şeyi bilir, aşk her şeye hükmeder, aşk her şeye dayanır."

Peki ya bilinç? Dini perspektiften bakarsak, meditasyon durumu, iç dünya, dış gerçeklikten daha üstündür. Ayrıca eğer kendi gündemlerinize fazla odaklanmışsanız Tanrı'yı bulamazsınız (her ne kadar odaklanmak işe koyulmak, vergi formlarınızı doldurmak veya araba almak için iyi olsa da). Gerçek arayışçı büyük farkındalığı arzular.

Kültürümüz ağırbaşlılığı ayrıcalık olarak görse de Tanrı'ya adanmışlık sevince açtır. Kendini Tanrı'nın rüzgarına bırakmanın, sakın olunacak bir tarafı yoktur.

Şimdi iki farklı değer ve erdem kümemiz var. Sağ tarafta kültürümüz tarafından takdir edilen ve iyi olduğunu düşündüğümüz birincil

nitelikler ve sol tarafta onlara her adımda karşı olanlar. Aslında birbirleriyle çelişmeyen erdemlerin olmadığı bir liste yoktur.

İşte bir diğer örnek: Tevazunun büyük bir erdem olduğu söylenir. Ama bir kişi kendisine saygısını zayıflatıyorsa, o zaman gerekli olan şey daha az değil daha fazla gururdur. Yine en büyük günahlardan birisi olan öfkeyi bir eziyetle karşılaştığımızda uygun bir tepki olarak görürüz.

Bu, korkutulduğumuz moral çöküşü mü? Yoksa sadece gerçeğin doğası mı? Jung yeni bir çağın başında olduğumuzu ve bu çağın yeni bir etik gerektirdiğini söylemiş ve bu yeni etiği "görevin kaçınılmaz çatışmaları ile ilerleyen ve ilgili ilişkiye bilinci ve bilinçsizliği getirmeye çalışan nadir insanlara hapsolmuş eski etik içindeki gelişim ve farklılaşma" olarak tanımlayabileceğimizi yazmıştır.¹ Eski etik toplum, düzenini ve refahını sürdürürken moral değerler yaratacak bir dizi kesin kural ve değerler üzerine kurulmuştu.

İyi ve kötünün birbirine tamamen zıt olduğunu ve bazı davranış ve düşüncelerden kaçınmamız gerektiğini aksi halde günah işleyeceğimizi belirtiyordu. Bu etik, hayatın ikinci yarısının hızına erişemiyordu; daha büyük gerçekliklerin, bütünlüklerin ve birliğin gelişmesinde başarısızdı.² Ve bu, eğer gezegenimizin hayatta kalmasını istiyorsak geliştirmemiz gereken bir bilinçti.

¹ Bkz. Jung'un Erich Neumann'ın *Depth Psychology and a New Ethic* kitabındaki giriş yazısı.

² Çelişkili ve ters zıtlıklar ile ilgili yararlı bakış ve tartışmaları için Jung takipçisi analist Richard Sweney'e ve henüz yayınlanmayan yazısı *The Shadow Archetype and the Search for a New Ethic*'e teşekkür borçluyuz.

İki tür karşıtlık vardır: Çelişkili karşıtlıklar, yani biri diğerini yok eden (aşağı-yukarı, sağ-sol) ve ters karşıtlıklar; bir arada bulunan ve asla gerçekten ayrılmayan (karanlık-aydınlık, hastalık-sağlık gibi). Örneğin, şimdi ben bu kelimeleri yazarken pencere dışındaki gökyüzü, güneşin yükselmesi ile parçalı aydınlıktan daha aydınlığa dönüştü ve sonra bir bulut geçerken daha karanlık oldu.

Benzer olarak asla tam anlamıyla sağlıklı olamayız çünkü sürekli bazı küçük rahatsızlıklar yaşarız. Eski etik iyilik ve kötülüğü çelişkili karşıtlık olarak gören ikili bakış açısı nedeniyle birleştirici değil, dağıtııcıdır. Kalıtsal ve doğal düşünceler ve duygular yaşanmamıştır.

Bastırılmış, bilinçdışı itilmiş ve sonunda güvenmediğimiz ve direndiğimiz kişiler üzerinde sinirsel semptomlar ve yansımalar olarak karşımıza çıkmışlardır. Kötü ruh halinin çoğu kez kronik erdemliliğin sonucu olduğu söylenir.

Siyah beyaz düşüncede (çelişkili karşıtlıkta) birisini seçmek zorunda kalırız. Bir paradoksla karşılaştığımızda bu tarz düşünceye geçmek caziptir, ancak paradoks, modern dünyada çok ihtiyaç duyduğumuz anlamların artezyen kuyusudur. Çelişki durağandır, paradoks ise zarafet ve gizem için yer açar. Bir bilinç seviyesinde çelişki olarak görünen şey daha geniş bir perspektiften bakınca paradoks halini alır. Evet, yaşamaya devam etmeli ve dünyasal gerçeklik içinde davranmalıyız. Bununla ne yapacağız?

Kendi eksik parçalarımızın sahipliğini reddettiğinizde kaçınılmaz

olarak birilerine zarar verirsiniz. Bu gerçekten korkunç bir şeydir; gerçek bir günah.

Bilinçli insanların tecrübe ettiği her şey bizi zıtların çiftliğine getirir. Hayatınız boyunca yaptığınız veya tecrübe ettiğiniz herhangi bir şeyin bilinçdışı yaşamamış bir kısmı vardır. Gerçek her zaman çiftler halinde gelir ve buna dayandığımız zaman gerçekle uyum içinde kalırız. Çoğu zaman bir bakış açısının iki farklı noktasını destekleriz ve çelişkiyi görmezden geliriz. Örneğin, işe gitmem gerekiyor ama gitmek istemiyorum, komşumu sevmiyorum ama yine de onunla beraber yaşamalıyım, biraz kilo vermeliyim ama bazı yiyecekleri çok seviyorum. Günlük yaşamda bu tip çelişkilerle beraber yaşarız.

Dengenin bir kısmını silip atamazsınız, ayrıca kötülükleri komşunuza yüklemek de sağlıklı değildir. Ama soruna bakış açınızı değiştirebilirsiniz. İki taraf bir çelişki olarak görülmemelidir. İyi ve kötü, çelişkili karşıtlıklar değildir. Birbirleri ile ters bir ilişki içindedirler ve her ikisi de gereklidir. Karşıtı oluşturan her iki öğeyi de tam bilinçle kucakladığınızda paradoksu kucaklamış olursunuz. Gerçek deneyim çözümsüz durumda ortaya çıkar.

Bir konuda karşıt tarafların eşit değer ve itibarda var olmalarına izin verin. Eğer gerilimi azaltırsanız birinden daha iyi bir çözüm çıkacaktır. İki görüş birbirine yeni bir şeyler öğretecek ve yeni bir anlayış ortaya çıkaracaktır. □

BİRLEŞTİREN BİLGİ

Yolculuklardır Kendimizi Keşfettiren

A. Cemal Gürsoy

DERİN bir çıkıştır asıl yolu bulduran; mekan anlayışlarını geride bıraktıran, öğrendim anladım dediklerinin sonradan ne kadar her şeyi kapsayacak, bilemeyecek olduğunu...

Yollar bizi geliştirir. Hedefe doğru sürükler, aslolan aradığının farkında olup asıl kendi sorularının öz varlığına, şuuruna kalacaklarına güvenmek ve yolu terk etmemektir; yolculuklar, inisiyasyonlar...

İnisiyasyonlar varlığı geliştirir. Temel ihtiyaçlarımızı bize anlatır, ne olduğumuzu, nereden olduğumuzu hatırlatır.

İnisiyasyon duyguları yöneterek, yerinde tepki vermeyi ve ezoterik bilginin gerçekleşmesini sağlar.

Gerçek yolculuk sürekli denemeler yaparak gezen genç bir seyyah anlayışında değil, hedeflerini gerçekleştiren varlıklarıdır.

Binlerce yol ve yöntem bize maddenin sert dış kabuğunu tavrını öğretmek için adeta yarışıyor.

Bazen bu arayışların içinde mekanik özdeşleşmelerden dolayı kayıp oluyoruz.

Asıl yitiler ise hedefi ıskalamaktan ve gerçekleştirememekten dolayı ağır geliyor.

Çünkü yolu açan şuur özümüzde gerçekten; başka anahtar uymuyor. Ne kadar sevdalı ağıt yakıp acı çeksen de sadece belli duyguları sese, yazıya döküp anlatsan da yolculukta sana ait psişik ekstre, şuur parçası fark etmeden yol almaya devam ediyor. Ama bize ait olmadan o an hazır olan odakta olan gerçekle şuuru birleştiren varlıklar hazır olan bilgiyi gerçekleştirmek üzere devralıyor ve yürüyorlar.

Duygusal düzenler kaosu beklentisizce geçip ilerliyor. Öz varlığımızın gelişen tüm olası mekanlara boyutlara

sarkması
onun hayatlar
boyu elde ettiği tarafsız
nötr gücünün, potansiyel
haldeki durgun düşüncesinin
yaptırduğu önemli bir iş var...

Yasaları ve kanunları anlama sevgisi. Bu sevgi dualite anlayışını ortadan kaldıran ve birliğin tüm boyutlardaki tezahürünü anlayışa çeviren ortak temel enerjidir. Sevgi dediğimiz aşkın kanunların temsilcisi ve bu boyutta, sempati, duygusallık olarak kendini gösteriyor. Asla kötü bir yaklaşım değil duygusallık, işlenmesi gereken spiritüel elmas...

Işığa götüren, ışıktan gelen ve geri dönerken yanında gelişen diğer şuurlu varlık parçalarını yanında taşıyan sevgi dediğimiz kaynak...

Şekillerin biçimlerin arkasındaki derin gizli öğretici. Dikey yolda bulacağımız her yönden çalışan bilgi asansörü. Her yönden çıkabilirsiniz, her yönden binebilirsiniz. Yasaların, kanunların arkasındaki duygusuz varlık... Duyguların değişkenliğini taşınmayan duygu... Bu boyutta negatif, pozitif dediğimiz ayrımın arkasındaki güç... Gücün kaynağı... Uyanmış hiçlik, hedefi sadeye yolları çalıştırmak olan çünkü tek hedefi bire giden yollar olmak...

Onun maksadı sadece birliğe götüren yol olmak. Yaradılışın, nefesi, sonsuzluk zekası. İşte biz dünya varlıkları bu genişliği ölçülemeyen anlamlı otobanda varlıklarımızı, madde sınırında bırakıp beklemeye koyduğumuz sınırdan sıyrılıyor.

Artık takvimsel buluşma zamanlarının sonu geldi. Yeni bir tarih koymadan, anında mevcut giysiden sıyrılıp, uyanış alemine dalmak önümüzde.

Bir serap değil şuursal mutluluktan dikey tırmanışa geçtiğimiz, dikey çıkışların tadını bilen varlıklarla yeni bilgi ortamları oluşturmak üzere yolculuğa devam ediyoruz. Yüce merkezlerin belirlediği, işaretlediği yolları takip ederek, kozmik bir birliğe doğru ilerliyoruz.

Yolculuk kadim bir aşkın yeniden hatırlanıp sevgiliye doğru yeniden gitme iradesini kullanmaktır.

Dünya anayı (Gaia) yeniden bulup aşka dair bilindik heyecanları unutup buluşmanın yeni yollarını keşfetmektir, yolculuk.

Hayatın içindeki içrek (ezoterik) bilgilerin elde edilmesi ancak içsel yolculukla olur. Daha üst süptil boyutlardaki varlıklarla şuur olarak buluşmak ve rehberliklerini yola dokumakla var olur yolculuk...

Psişik olarak ayrılmak, ayrılan yüksek şuur hali ile hayatı yeniden okumak, yeni kazançlarıdır yolun.

Sadece sevgi ile elde edilen bilginin yeni dünyalar kuracağını biliyoruz.

Yol, hikayenle bizi ülkene taşı...

Sadece ışık bahşet!

□

Ölümden Sonra Yaşam

Elia Wise

GECE UYUDUĞUNUZDA, uyanık olmadığınız için bir şeylerin yanlış olduğunu düşünüyor musunuz? Sabah uyandığınızda, uyuyor olmadığınız için bir şeylerin yanlış olduğunu hissediyor musunuz? Tabi ki hayır. Uyurken, uyanık olmayışınız veya uyanıkken, uyuyor olmayışınız sizi endişelendirmiyor. Her iki deneyime girdiğinizde, tamamen bu deneyime dahil olmuşsunuzdur. Yorucu bir iş gününün ardından eve gelip üstünüzü başınızı çıkartarak rahatlatıcı bir duş almak için banyoya girdiğinizde, bu durumda aklınızı karıştıran bir şey yoktur. Bir şeylerin ters gittiğini, hala işte olmanız gerektiğini veya içinde giyinik olduğunuz iş dünyasını terk edip içinde soyunuk olduğunuz rahatlatıcı akan su dünyasına adım attığınız için gerçekliğinizin kaybolduğunu düşünmezsiniz. Her iki durumda, diğer durumun koşulları içinde ortaya çıkıvermenin fazlasıyla uygunsuz olabileceği gerçeği aklınıza bile gelmez. Uygunsuzluk veya kafa karışıklığı hissetmeksizin tüm gün boyunca bir gerçeklik düzeninden diğerine geçmektesiniz. Diğer boyutlar size aşına hale geldikleri için onlar arasında doğallıkla geçiş yapabilirsiniz.

Önce gelen boyutlar, takip eden boyutlar, çevreleyen boyutlar ve edineceğiniz her deneyimin içinde yaşayan boyutlar vardır. Siz çoğul-boyutluluğunuzun bilincinde olmadıkça, herhangi bir çoğul-boyutluluk koordinat grubuna odaklandığınızda sizin tüm referans çerçeveniz o olur. Bu size gerçekliğin tamamıymış gibi görünebilir.

İnsan bedeni, bir düşünce organı veya bir idare altında toplanmış insan topluluğu gibidir; hiç durmadan değişir. Yetişkin hale geldiğinizde ne beş yaşınızdaki bedeninizin kaybı için yas tutarsınız ne de ergenlik bedeniniz sona ermiş olduğu için endişelenirsiniz. Bebekten yeni yürümeye başlamış bir ufaklığa, küçük bir çocuktan bir ergene, yetişkinlikten yaşlılığa doğru dönüşümü doğal olarak kabul edersiniz. Peki ama tüm o bedenler nereye gitti? Bir zamanlar bunca yatırım yapmış olduğunuz o tezahürler

nerededirler? Bu değişiklikler ve ortadan kayboluşlar, insan bedeninden ışık bedene doğru değişmekten veya şekillenmenin herhangi başka bir durumunu üstlenmekten daha çok ya da daha az farklı değildir. Herhangi bir varlık durumundan bir diğerine geçtiğinizde, yeni duruma tamamen dahil olursunuz. Bu, kendiliğinden verilen bir yanıtır.

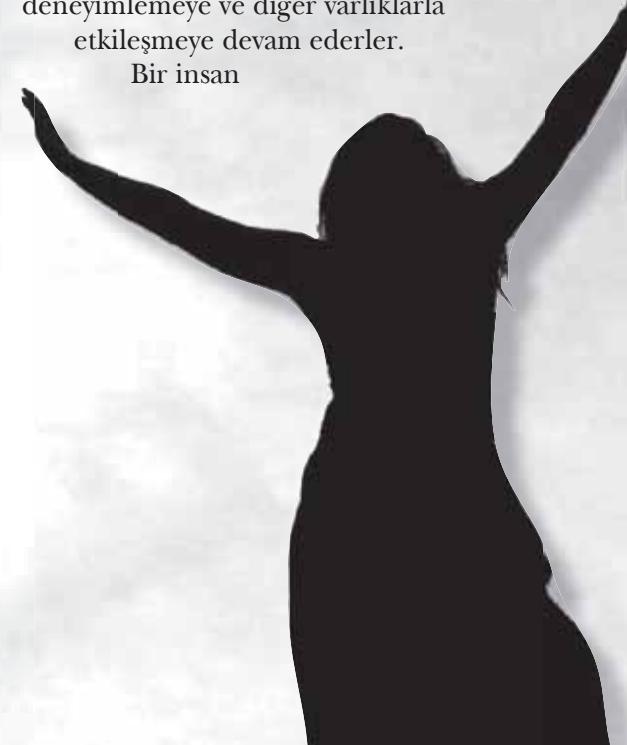
Evrenin her boyutu diğer tüm boyutları kapsama potansiyeline sahip olduğu için her nerede olursanız olun Evrenin tümüne erişebilirsiniz. Hiçbir şeyin ihtiyacını çekmenize gerek yoktur. Çimenler *diğer tarafta* daha yeşil değildir. Aslında diğer taraf yoktur. Nerede olursanız olun -eğer farkındalığınızı, deneyiminizi ve anlayışınızı onları kapsayacak şekilde genişletmeyi seçerseniz- her şeye erişebilirsiniz.

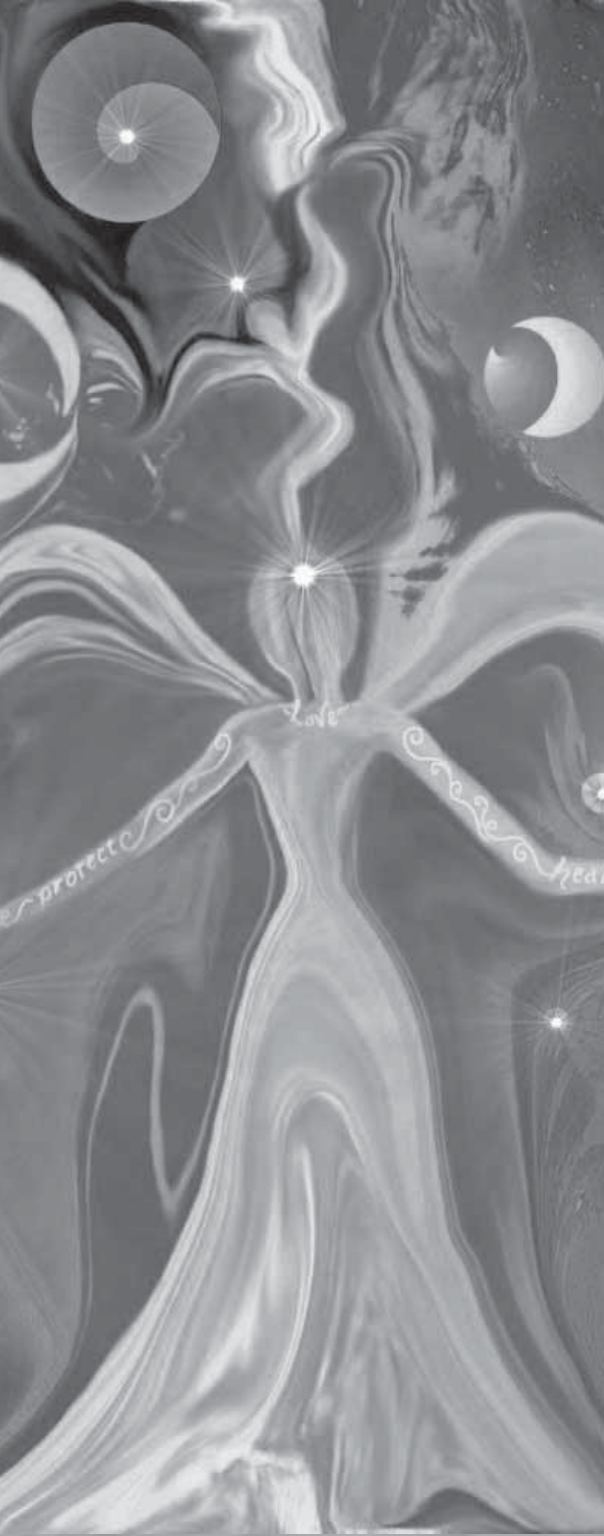
İnsan biçimi içinde olmayan varlıkların mevcudiyetini algılayanlar, ölümün ötesindeki yaşamın tecrübeye dayalı kanıtlarına sahiptirler. En azından, Amerika bir ülke olalı henüz birkaç yıl olmuşken, İngiltere'deki spiritüalist çevreler kendilerini yaşamın devamlılığını kanıtlamaya başarılı bir şekilde adanmışlardı. Spiritüalist gelenekten pek çok medyum, kimliğin ölümden sonra devam ettiğini etkili bir şekilde gösterebilmektedirler. Onlar, artık insan bedenleri içinde yaşamayan varlıklarla bağlantıya geçerek -size geçmiş, şimdi ve gelecek gibi görünen şeylerle ilgili olarak- bu varlıklardan mahrem imgeleri ve bilgileri nakledebiliyorlar. Bu kanıtları aktaran medyumlar, kendi kişisel ideolojilerini bu kanıtlara yükledikleri için genellikle dikkate alınmıyorlar.

Aynı durum, halkın dikkatine asla sunulmayan binlerce şifa verme olayında da meydana gelmektedir. Saygın bir gazetecinin, yenilikçi bir iyileştirme süreci sonrasında kaybolan bir tümör hakkında haber yapması kolaydır. Ama belli belirsiz dualar ve ilahiler eşliğinde, görünmeyen kozmik yardımcılarından kolaylaştırılmış yenilikçi bir şifa süreci sonrasında kaybolan bir tümör hakkında haber yapmak o kadar kolay değildir.

Evrende pek çok şekillenme biçimi vardır. Ayrıca, kimliğin bilinçli olduğu ancak bir beden aracılığıyla ifade edilmediği pek çok varlık durumu da vardır. Her bir durum kendi deneyimiyle diğerlerinden farklıdır. Herhangi bir varlık durumuyla özdeşleştiğinizde, o durum içinde şekillenmiş olsanız da olmasanız da kendinizi o durum içinde deneyimleyebilirsiniz. İnsanlar öldüklerinde ve sona ermediklerini gördüklerinde, sanki en son özdeşleştikleri somut bedenlere hala sahiplermişçesine kendilerini deneyimlemeye ve diğer varlıklarla etkileşmeye devam ederler.

Bir insan

şekillenmesini tamamlamış olanlar, ölüm sonrasındaki durumlarda insan bedeninin duyuşal sistemine artık sahip değillerdir. Bunun yerine, yeni varlık durumlarının duyarlıklarına alışana dek yansıtılmış bir duyu belleği taşırlar. Bu uyumlanma tam olarak meydana gelmeden önce, çoğu insan kendini ölümden hemen önce içinde yaşadıkları bedeninin daha genç ve daha sağlıklı versiyonları içinde deneyimler.

Kendi varlıklarının enerji, ışık veya Can durumu ile güçlü bir biçimde özdeşleşmiş olan insanlar genellikle insan durumlarından dışarı akıcı bir geçiş yaparlar. Kendi insan bedenleri ile pek iyi özdeşleşmemiş olanlar genellikle ışık bedenleri veya Canları ile özdeşleşerek rahatlık bulurlar. İlginç olan şu ki, bu insanlar büyük olasılıkla bilinçlerini tekrar insan şekillenmesine yönlendireceklerdir.

Kendinizi kalın bilekli, kıvrıkcık saçlı ve mavi gözlü biri olarak ya da çözüme ulaşmamış ilişkiler ve gerçekleşmemiş hayalleri olan biri olarak düşünüyorsanız, bu yaşam deneyimini ölümden sonra da sürdürmeniz büyük bir olasılıktır. Niteliklere bağlı kalmadan kendinizi sevmeye ve kendinizi bir varlık, bir sevgi odağı veya asli değerinizin herhangi başka bir benzetmesi olarak deneyimlemeye başladığınızda, büyük olasılıkla kendinizi başka varlık durumlarına sevk edeceksiniz.

Gerçekliğin tezahüründe zamanın artık bir etken olmadığı ve niyetinizin manyetizminin anında yanıt ve deneyim üretebildiği ölüm sonrasında, “Düşünceler şeylerdir” aksiyomu belirgin bir şekilde sergilenmektedir. Bu, herhangi bir eğitim veya teknik gerektirmez. Düşünce hızında

kendiliğinden gerçeklik üretme fenomenidir bu. Şekillenmenin başka bir biçimine doğru değişimin, kendi içinde bir gelişme olması gerekmez. Bir sistem veya diğeri aracılığıyla bilinci araştırmak daha çok ya da daha az bir şey değildir. Gerçi diğere şekillenme biçimlerini üstlenme seçeneğini idrak etmek için ve bu seçeneğin peşinden koşmak amacıyla kimlik güvenliğine sahip olmak için gereken daha gelişmiş bilinci yansıtmaktadır.

---

*Varlık
durumlarının
hepsi
kendi amaçlarına
görelilik olarak
eşittirler.*

Şekillenme deneyimleri arasında kimlik, bir makarna hamuru topağı gibidir. Hamur henüz biçimlenmemiş haldeyken, makarna oluşunun olası tüm durumlarını içermektedir. Tel şehriye, lazanya, burgu, fiyonk, kesme, deniz kabuğu ve spagetti haline gelme kapasitesine sahiptir. Bu çok engin potansiyeline rağmen kimlik, kesin bir karar verilene dek kendi makarnalığını

ifade edeceği ve deneyimleyeceği biçimlenmiş bir sisteme sahip değildir. Kişilik asla sona ermez; değişir ve dönüşür. Şekillenmeler arasında veya şekillenme sistemleri arasındayken makarna hamuru olma durumunda bile olsa yaratıcı benlik vardır. Pek çok insan için durumlar arasındaki deneyimler, bir yolculuğa gerçekten çıkmak yerine onu gözden geçirmek veya onun üstünde düşünmek gibidir daha çok.

Bir varlık, bir gerçeklik sistemi ile bütünleşip hizalanmış bir niyeti tezahür ettirmeyi açıkça kesinleştirdiği anda o varlık kendi frekansını/değerini ve Can olanaklarını yeni bir kimlik durumu aracılığıyla ifade etmeye hazırlanır. Bu noktadan başlayarak, o varlığın yeni kimliği, seçilen gerçeklik sistemi içinde toplanıp gruplaşırken Var Olan Her Şey'in doğası hakkında bilgilendirilir. Eğer insan oluş seçilmiş ise, bu *bilgilendirme* süreci yaklaşık dokuz ay sürecektir. Bedenlenmekte olan varlık bu zaman süresince kendi eşsiz frekansını/değerini Dünya'nın titreşimsel alanı içine yayımlayarak kendine enerjetik bir yol çiziyor olacaktır.

Başlayan kimlik, kendi yerel doğasını tamamlayana ve gerçekliğin diğere boyutlarını kapsayacak şekilde genişleyene dek veya kendi tezahür devrini bu biçim içinde bitirip ölüm veya dönüşüm aracılığıyla bir kez daha yoluna devam edene dek kendi yeni gerçeklik sisteminin değerlerine bağlı olacaktır.

Evet, ölümden sonra yaşam vardır ve onun da sonrasında daha çok yaşam vardır. □

Yazarın *Dünya'ya Mektup* adlı eserinden hazırlayan: Neslihan Kosova.

Maddi Kültürün İletişim Boyutları ve Duyu-Üstü İnsan Psişesi

Aytuğ A. Şentürk

3. Bölüm

Gerçekliğin Sosyal İnşası ve İletişim

YANLIŞ TANIMADAN bağımsız olarak kendi ideal tanımı içinde maddi anlamda “dil olgusu”, aslında hem “burada ve şimdiliği” oluşturur, hem de onu aşabilir ve bu yönüyle farklı gerçeklik parametreleri arasında köprü kurarak onları bütünleştirme işlevi gösterir. Mekansal, zamansal ve sosyal açıdan şimdi ve burada olmayan nesnelere, unsurlar ya da insanlar kültürün bir parçası olan dil aracılığı ile buradaki mevcudiyete getirilebilir ya da “buradalaşabilirler”. Bambaşka dünyalar yine her gün tam şuurunda olmadan kullandığımız bu dil aracılığı ile bir anda gerçek hale gelirler. Yani sıra toplum bilimlerinde iyi bilinen Sapir-Whorf hipotezine göre de dil doğrudan doğruya düşünceyi koşullar, dolayısıyla farklı diller farklı kültürel dünyalar doğurur. *Buna göre dil sadece bir iletişim aracı değildir, aynı zamanda insanların dünyayı algılama tarzlarını da şekillendirir ve farklı dilleri konuşanlar dünyayı farklı algılar.*

Aynı dil içindeki değişik söylem biçimleri ile birbirinden farklı dünya tasarımlarını içerir. Ayrıca insanların düşüncelerinin ve zihin kalıplarının çoğu durumda dil sistemi ve mantığında biçimlendiği de belirtilebilir. Ayrıca maddi dil zorlayıcıdır ve gündelik yaşamda bir nesnellik ögesidir, beni konuşurken kendi kalıplarına uymaya zorlar,

o anki öznel duygumuz ne olursa olsun, yüz yüze konuşmada kendimi dille ifade etmeye zorlandığım her durumda, dil tarafından oluşturulan bir ortak alana çıkmaktayım. Bunun yanında toplumsallaşma sürecinde dile dayalı bilişsel aygıt, dünyanın gerçeklik olarak kavranan nesnelere düzenlenmesindeki etkinliği bakımından da önemlidir. Yalnız burada da nesnellik ve öznellik ayrımı bakımından değişkenler vardır. Örnekleme için öfkeli birinin gündelik yaşamdaki konuşmaları ile tiyatrodaki konuşmaları arasında ayrıştırılabilir ve bir gösterge olarak nesnelleştirilebilir niteliktedir (Berger ve Luckman, 2006, s. 56-60, 99). Gündelik hayat gerçekliği olarak tanımladığımız unsur işte tam da bu tür gönderme ve nesnelleştirmeler arasında bir yandan kendi özgün gerçekliği içindeyken öte yandan göstergeler düzeyinde de farklılaşmış olarak tezahür etmektedir. Burada insana düşen özgün gerçekliği yakalamaktır. Dünyanın ve gündelik yaşamın sosyal bir gerçeklik olarak kavranmasında; “başkalarının hâlihazırda içinde yaşamakta oldukları dünyayı ‘temellük etmiş’ (kendine mal etmiş) olan bireyde” *vücuda gelme* temeldir. Bir kez temellük edildiğinde yaratıcı bir şekilde dönüşen dünyasal ilişkilerde muhatabımın içinde yaşadığı dünyayı anlar ve fakat onu kendimin de kılarım (a.g.e. s. 190-191). Bu aynı zamanda zımni kültürel kavrayışın bir örneğini oluşturur ancak bu kendine mal etme eylemi de tamamen öznel

bir süreç değildir. *Dil gibi belirli iletişim kanallarıyla alımlanan göstergeler aynı sistemin mantığına tabi olarak temellük edilebilmektedir. Bu, ortak alanlarda oluşan sosyal bir inşa sürecinin zeminini oluşturur.* Genellikle herhangi bir doğrulama gerektirmeyen bir kavrayış olarak sosyal gerçeklik, açıkça “şimdi” ve “burada” algılanır ve bazı görüşlere göre sağduyu bilgisi ile temsil edilir. Gündelik yaşamın gerçekliğindeki varoluş deneyimi tarafından onun zirve deneyim olarak onaylanması sağlanmaktadır (a.g.e. s. 34-36).

Birey çoğul realitelere, zirve gerçeklikten sınırlı bir boylama geçerken ya da çoğul realitelerden zirve realiteye dönerken yaşadığı “şoklar” ile birlikte muhatap olur. Öte yandan gerçeklik ve bilgi kültürel açıdan görecelileşme özelliği de göstermektedir. Örneğin, Batılı bir akademisyen için gerçek olan ile bir Şinto rahibi için gerçek olan muhtemelen aynı şey değildir. Ya da bir suçlunun bilgisi ile suçbilimcininki farklıdır (a.g.e. s. 5, 34). Ancak kültür buradaki belirli maddi anlamıyla salt kendi başına (yani numen olarak kendi içinde) bir gerçek değil, zahiri bir gerçeklik olarak tanımlanır, öte yandan bireyin zihnindeki kültür de zımni bir gerçekliktir ancak akıl yoluyla dile getirilir ve paylaşılır. Bu ikisinin üst üste binmesinin işlevlerinden biri olarak da gündelik yaşam deneyimi oluşur. Gündelik yaşam gerçekliği ruhsal olduğu kadar bizim bedensel eylemliliğimizi de gerektirmektedir. Toplumsal iletişim tanımında somut olarak davranışın sosyal olarak karşılıklı eşgüdümü ortaya çıkar ve eşgüdümün sağlanmasında kültürel simgelerin ve kodların önemli rolleri

bulunmaktadır. Kültür gösterge ve kodlar arası ilişkilerle insan ilişkilerinin kanalize edilmesine imkan sağlamaktadır. Ayrıca bu gerçeklik bir mutabakat planı oluşturur ve diğer insanlarla böyle iletişim kurulur ve ortak etkileşim alanları meydana gelir. Bu bağlamda belirli bir anda gerçekliğin nasıl anlaşıldığı etkinlikle olan iletişimsel bir mutabakat tarafından belirlenir ve gerçeklik iletişim davranışının birbirine bağlı yapıları tarafından sosyal düzeyde kurulmaktadır. İşte şoklar örneğin, sosyal gerçekliğin doğru olarak anlaşılmasını engelleyen her bariyerde ortaya çıkar; aynı zamanda ilgili iletişimsel mutabakatın ayırt edilememesi ve buna intibak edilememesi de şokların ayrı bir özelliğidir.

Yine de kültür bize algılarımızın sunduğu olanaklar içinde kendini gösterir ve maddi kültürel nesne algılarımızın bazı koşulları içinde

ortaya çıkar ve algı kanalları olan duyuların bir tarihi de söz konusu edilmektedir. Böylece maddi iletişim perspektifinden de dünyanın da *bir mutabakat planı* olduğunun farkına varabiliriz. Bu planı anlamak gündelik yaşam gerçekliğinin içinde de söz konusu olabilir ancak bu gerçekliği; hem zahiri hem de zımnî yönlerden kendini gösteren bir kültür dünyası içinde var olduğunu algılayarak kavrayabilmekteyiz. Kısacası her iki koşulu da kapsayan *küresel bir bilinç durumu* içinde tam doğru olarak kavranabilecek bir düzeydir bu. Ancak her insanın kendi öznel kurgusuna değil, her bireyin kendi içindeki bilgiye uygun yaşayışıyla edinilebilen bir zımnî gerçeklik kesiti de vardır. Yani özneler olarak “nerede olduğumuzu bilerek” kendini gösteren bu şartlar öznenin konumuna görecedir bir taraftan, ancak öte yandan bizler de bu gündelik yaşam gerçekliğine görece kalmışızdır. Burada görecelikten

sıyrılmak ancak hakiki bilginin rehberliğinde olmakta ve bir virtüel gerçekliğe temas gerektirmektedir.¹

Gurdjieff Psikolojisi

ZİRVE GERÇEKLIKTEN çoğul realitelere geçişte -ya da tersi- yaşanan şoklar insanın ruhsal gelişiminin bir parçasıdır. Bu kanaldan alınan bilgiler yoluyla, insanın örneğin kendini tanıması ve gerçek kişiliğinin oluşumu söz konusu olmaktadır. Ancak kişi tam da kendini tanıdığını ve kişiliğinin olması gerektiği gibi olduğunu düşünürken, bazen ummadık ilave eprövlere ortaya çıkabilmektedir. Bunların Gurdjieff psikolojisinde sözü edilen B planı tesirleri (hayatın olağan A planı tesirlerinin dışından gelen) ile ilişkisini kurmak mümkündür. Buna göre bu tesirler sahte kişiliğin kalın kabuklarının kırılıp insanın özünü karşılaşılabileceğini sağlayan özellikler gösterirler. İşte bu öz teması aynı zamanda insanın bir anda gerçek kendisiyle yüzleşmesini sağlayabilir. Bu noktada kişi gerçeklik içinde nesnenin gerçekliğini değil ama kendi gerçekliğini bulma imkânı ile karşılaşabilecektir.

1 İngilizce'deki “virtual” kavramıyla bağlantılı olarak da ortaya çıkmaktadır. Kimi zaman Türkçe’de “virtüel” olarak da kullanılan bu “sanal” kavramı içinde bulunduğu bağlama göre anlam değiştirmektedir. Şöyle ki, örneğin kullanıldığı bağlama göre virtüel, etimolojik kökeniyle İngilizcede hem zahiri, hem de zımnî anlamına gelebilmektedir. Buna rağmen İngilizce’deki “virtual reality” kavramı, dilimize “sanal gerçeklik” olarak çevrilmektedir. Oysa bu terimler çağlar boyunca kullanıldıkları tarihsel dönemlerde bile değişik anlamlar kazanmıştır. Burada virtüel kavramıyla izah etmekte olduğumuz zımnî ve zahiri gerçeklik boyutları, kültürün asli bir özelliğidir öte yandan.

Hakiki anlamıyla zirve gerçeklik durumunun kazanılması böylece söz konusu olmaktadır. Gurdjieff psikolojisinde A planı tesirleri hayatın içinde olan ve hayat tarafından yaratılan tesirlerdir. Tesir ile kastedilen insanı ve toplumu etkileyen ruhsal, maddi, kozmik, yaşamsal olarak ifade edebileceğimiz ve en basit türüne manyetizmada rastladığımız ancak hakkında beşeri pozitif düzeyde yeterince bilgi sahibi olmadığımız insanı ve yaşamı yönlendiren şuurlu, belirli amaçları olan yakın olarak enerji düzeyinde benzetme yapabileceğimiz bir takım yönetici etkiler, mesela bilgi akımlarıdır. Buna göre Gurdjieff psikolojisinde A planı tesirleri ile kastedilen temelde sağlık, iş, ekonomi, rekabet, başarı, statü, tüketim, moda vs. gibi kültürün beşeri düzeyde standart olarak yayılan, özellikle biçimsel ve gündelik hayatı yönlendiren ve örneğin medya vasıtasıyla yayılabilen ve belli amaçları olan özellikle maddi düzeyde etkinlik gösteren yönlendirici herkese açık, bilinen yaşam tesirleridir. Bunlara ilişkin tipik teşhis özellikle insanın “sahte ya da yapay kişiliği”ni oluşturma işlevleri üzerinedir. B planı tesirleri olarak tanımlanan ve özünde ezoterik olan tesirler ise hayatın bu mekanik düzeyinin dışından gelen ve insanın “hakiki kişiliği”ni oluşturmaya beklenen özellikle ruhsal tesirlerdir. Bunların yönü insanın ruhsal evrimine ilişkin olarak ortaya çıkar. *Bu tesirler olağan hayatın dışından gelmektedir ve özellikle ezoterik potansiyeller taşırlar* (Nicoll, 2008, s. 37-42).

Bugün bu tür tesirlerin geçmişten farklı olarak belirli bir ruhsal çaba içinde olan daha geniş bir insanlığa ulaşmasını düşünmek mümkündür.

İnsanın ruhsal ve manevi gelişimi hedef olarak tespit edildiğinde, bu tesirlerin de kişiye özel olmadığını ancak insanlığın ortak gelişimine hizmet ettiğini hatırlamak gerekir. Örneğin, gündelik yaşam diline tercüme edemediğimiz bir B planı tesiri ile karşılaşıldığında bireyin yaşadığı açmaz ancak zımni yönden formüle edilebilmektedir. “İç insan” kavrayışı da bu noktada ortaya çıkmaktadır. Günümüzün içsel gerçekliği bazı durumlarda ancak iç dünyanın zımni terimleri ile yorumlanabilmekte ve bunları dünyasal kültür kanalındaki A planı tesirleri bakımından açıklayabilmek çoğu zaman mümkün olamamaktadır. İnsan amaçları, hedefleri, sorumlulukları, vicdanı ve egoizmasının istekleri arasında gidip gelişler yaşar. Gerçekte şuurlu varlık olarak o, sürekli mücadele içerisinde olacak olan bir varlıktır. Bu

konumunu işlevsel duruma getirmeye, uygulamada onu diğer varlıklardan ayıran bir sınır kalmazdı ancak insan için kazanılmış liyakat olmadığında bulunduğumuz yerin sınavını vermek zorundayız ve B planı tesirleri bunları sağlayıcı niteliktedir (a.g.e. s. 37-42).

Realite değişimleri modern dünyada kimi zaman kişinin kendi yaşam deneyimleri ile bile açıklamakta güçlük çektiği özellikler gösterebilmektedirler. Modern konformizmin (uyarcılık) etkisiyle kişinin zorluklardan kaçması ya da kendi gerçek kimliği ile yüzleşmekten çekinmesi aslında doğal bir durum değil, içinde yaşadığımız (post)modern dönemin başlıca özelliklerden biridir. Bu nedenle yaşanan şoklar niteliksel ve niceliksel olarak büyümektedir. Ancak modern dünya büyük bir yabancılaşma oluşturmaktadır. Kişinin elindeki bilgiler içinde yaşanan

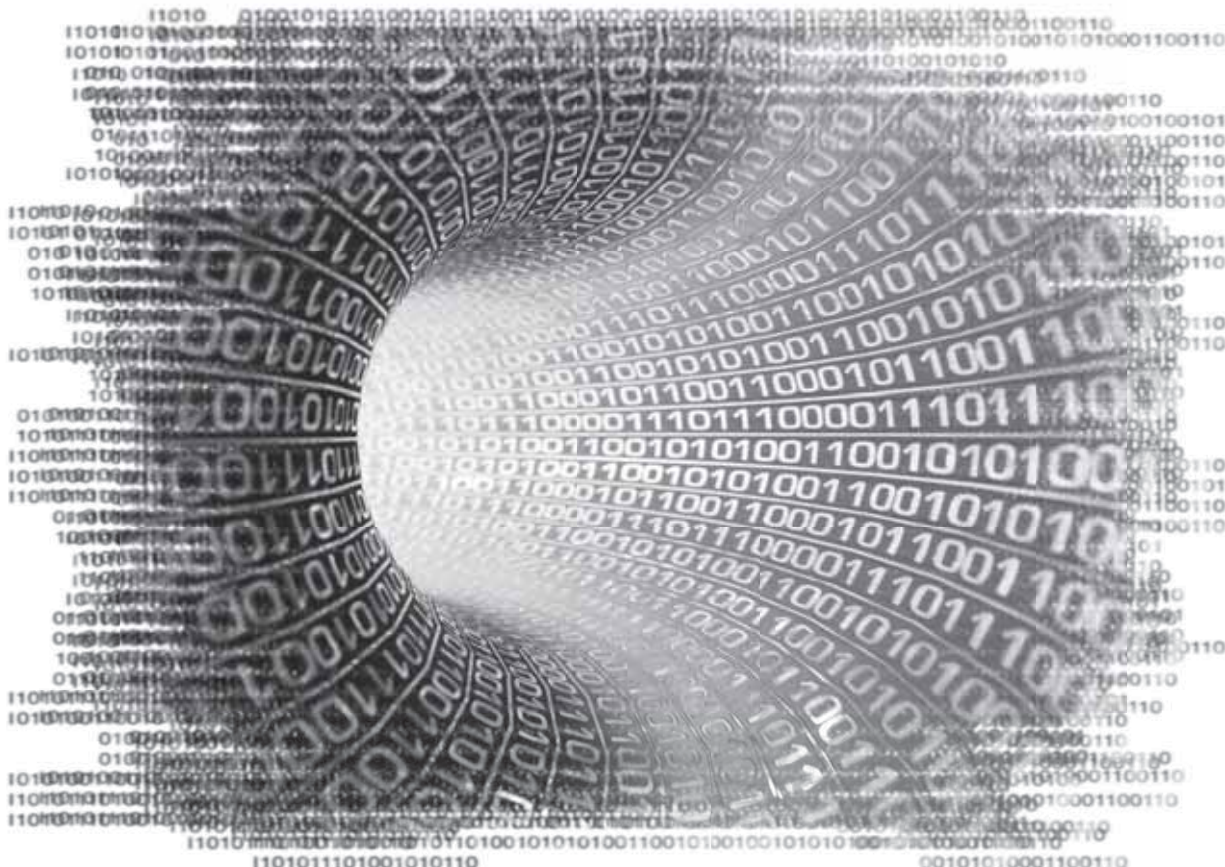
dünyayı ve onun etkilerini açıklamakta yetersiz kalmaktadır. Modern dünya dili bakımından “deneyim” bile, kişinin örneğin medyanın ekranında kendi yerine ikame edilmiş olan hayali karakterlerin, onun kendi adına yaşadığı deneyimlere indirgenmiştir ve sanal deneyimler yaşanmaktadır. Örneğin medya, modern kültür açısından böyle bir işlev de göstermektedir. İzleyicilerde “neyi, nasıl tahayyül edebilecekleri” konusunda medya tarafından sağlanan bir ortaklık oluşturulmaktadır. Ancak bu durum kişinin fantezileştirme yeteneğinin bile içine nüfuz etmekte ve insanın kendi hayatını değersiz bularak onda bir anlam yoksunluğu hissetmesine neden olmaktadır. Burada örneğin medya endüstrisi yoluyla bugün bir takım kültürel kanallar da kullanılarak insanın belirli bir doğa durumundan çıkarılması ve başka istikametlere yönlendirildiği gözlenmektedir. Kişinin kendi hayatına yönelik olarak hissettiği ya da ona kendine yönelik olarak algılatılmakta olan ilgisizlik, isteksizlik ve sıkıntının yerine örneğin bugün sanal olarak ekranın, imgenin ve metanın gerçekliği konulmuştur. İnsanlık giderek “doğal” olan bir konumdan uzaklaşmaktadır. Bu da (post)modern kültürel olgunun hiper-gerçeklikle ilgili ve bazı bakımlardan olumsuz bir işlev gösteren boyutudur. Frankfurt Okulu üyesi ünlü düşünür Walter Benjamin’in de belirttiği gibi:

“İnsanın kendi içinde sorunsuz ilgilenimler arayıp oluşturması doğal bir durum değildir. İnsanın içindeki ilgilenimlerin sorunsuzlaşmayı yeğlemesi ancak dış ortam ve çevresindeki

verileri kendi yaşam deneyimleri aracılığıyla özümsemesinin git gide olanaksızlaşmasının -insanın bu yeteneğini yitirmesinin- sonucudur.” (Benjamin, 1995, s.159).

Yukarıda belirtilen bağlamda modern insanın hakikatten ve kendi gerçek özgürlüğüne giden yoldan kaçınması ise onun dünyanın zahiri şartları içerisinde hapsolmesine neden olmaktadır. Bu zahiri şartlar insanın duyuşal (ampirik) yaşamıyla paralellik içinde belirli bir determinizm doğrultusunda işlemektedir. Kaçış tutumu insanın küresel bilinçten kaçınması olarak da tezahür etmekte ve zahiri dünya ilişkileri içinde giderek kendini kaybeden bir insan panoraması oluşmaktadır. Bu nedenle günümüz insanı sık sık B planı tesirlerinden kaynaklanan şoklarla karşılaşmakta ancak artan duyarsızlık ve modern dünya karşısında zımni bir anlayışın yetersizlik göstererek kişinin kendi deneyimlerinin zayıf kalması bu şokların bile doğru değerlendirilmesine engel olmaktadır. Günümüz dünyasında bir tür atalet oluşturan bu durumu aşabilmek, kişinin etkin ve mutabakata dayalı gerçek anlamda insan doğasına uygun sosyal bir iletişimi sağlayarak kendi içi ve dışı arasındaki bağlantıyı kurabilmesi ile mümkündür. Ancak bu bağlantı hakiki olarak kurulmadan birçok yaşam fırsatı heba olup gitmektedir. Maurice Nicoll’un de ifade ettiği gibi: “Ve bir insan niçin burada olduğunu ve yaşamın gerçek sebebini anlamadan ölürse, buna trajediden başka bir isim verebilir miyiz?”

Zımni ve zahiri kültürün burada ifade edilen oluşumu sebepsiz değildir.

Nitekim yine Gurdjieff psikolojisinde ifade edilen *dış olaylar* ve *iç durumlar* karşımıza alarak kültürün içerisinde bir yer ediniriz, ancak insan içi ile dışı arasındaki bağlantıyı kuramadığı müddetçe dış olayların ya da içsel durumların hiçbir önemi yoktur. Bunun anlamı insanın bir otomat gibi yaşaması; bu ya da şu olayın, şu ya da bu içsel durumun insanı mekanik bir biçimde yönlendirdiği istikametlere sürüklenilip durulmasıdır. Ve bir hayat daha boşa geçip gider. Oysa insanın olaylarla eş koşması değil ama hemhal olması ve her bir dışsal olay ya da içsel durumun ona ifade ettiği yönde bilinçli olarak ilerleyebilmesi gereklidir. Burada dışsal olaylar belirli kanunlar çerçevesinde kültürün görünen kanadından gelirken, içsel durumlar da kendimizde bulunan bilgiye dayalı olarak gizli kanattan gelirler. Bu iki kanadın birleştirilmesi sonucu yeni bir bilgi ortaya çıkacak ve insana iyi yönde bir rehberlik sağlayacaktır. Görünen şartların basıncı insana duyuşal yönde baskı yaparak onu belirli bir düşünülür boyuta doğru yönlendirirler. Hiçbir şey boşuna olmaz ve yaşadığımız olaylar ve de içsel durumlarımız sebepsiz oluşmaz. Burada ifade edilen her bir şok aşlında kişinin eksik ya da düzeltilmesi gereken bir yönüyle ilgili olarak ortaya çıkmaktadır (Nicoll, 2008, s. 37-42).

Gündelik yaşam gerçekliği örneğin Gurdjieff'in çalışması açısından daima içinde olunması gereken bir unsurdur. Bugün için yaşamdan kaçış insana hiçbir şey kazandırmaz. Neden burada bulunduğumuzu, kültürün görünen etkilerinin üzerimizde ne gibi nedenlerle belirli bir şekilde ortaya çıktığını, içsel durumlarımızın neden

olduğu gibi olageldiğini anlamak ve sık sık bizi saran katastrofik etkilerin dışına çıkabilmenin yollarını aramak zorundayız. Görünen yaşamdaki her şey belirli sosyo-kültürel ve psikolojik kanunların işlemesi ile ortaya çıkar, öte yandan içsel durumlar ya da zihinsel yaşantuların da kendine özgü kanunları vardır. Öyle ki, gerçek anlamda kendini tanımayan bir insan için; içsel durumlar da, dışsal olaylardan farksız bir biçimde etkinlik gösterirler. Ancak bu durumun bile bir imkan oluşturabileceğini ve insanın zımnen moral kültürü de kendi içinde taşıdığını hatırlamak gereklidir. Kültürün bu açıdan ancak bütünleşik olarak yani her iki kanattan gelen tesirlerin bir sentezi olarak ortaya çıkabilmesi, insanın kendine karşı samimi tutumu ve vicdani yönelimine bağlıdır.

Kültürün içsel olarak zihinde doğru biçimde tasarlanması, dış dünyanın olay ve olgularının insanın içindeki bir noktaya yani vicdana ortak akıl alanında temas edebilmesine bağlıdır. Ancak bu şekilde hakiki yaşam deneyimi ortaya çıkar. Kültürün iki kanadının orta yerinde kişi olarak insan bulunmaktadır. Olayların alfabetini sökmek ve içsel durumların ya da yaşanan içsel durumların özdeki nedenlerine inebilmek her bir insan için kolay olmasa da aşılması gereken bir merhalelerdir. İnsan, içsel ve dışsal koşullar ve kanunlar tarafından yine belirli noktalara doğru sevk edilecektir. İnsan uyumakta ve gerçekliğe gözlerini kapatmakta ise bu yaşam kolaylıkla bir trajedi olarak kapanmaya eğilimlidir. Hayatın gerçekliği bir hayal değildir ancak insan hakikatin farkında olmadığı için kültürel bütünün

kendi çevresinde nasıl oluştuğunun da farkına varmaz ve bu kültürün iki kanadı insan bilincinde olmasa da birbirleriyle etkileşim içerisinde yine insanı belirli bir noktaya doğru çekecektir. Çünkü dünya yaşamında etkili olan çok belirli doğal, sosyo-kültürel ve psikolojik kanunlar ve insanın ihtiyacı olan çok belirli bilgiler vardır. Her şeyden önce bunların alınmasına çalışmak ve bu kez maddi ve moral kültürün ve yaşamın insanı bilinçli olarak nereye götürdüğünün farkında olarak yaşamak, insanın gerçek yazgısı olarak kendini gösterecektir. Bu bağlamda gündelik yaşamın kültürel gerçekliği ve onun nesnesi azımsanacak ya da basitçe bir kenara itilebilecek bir unsur değildir. Modern dünyanın uyumsuzluğu nesnelere giderek kültürel işleme yoluyla kusursuzlaştırılırken; insanın öznel dünyasındaki kusursuzlaştırılmasında ve bu nesnelere doğru kullanılmasında ortaya çıkan bir yetersizlik durumu ile de karakterize edilebilir (Simmel, 2009, s. 336). Bu bağlamda, radikal karşıtlıklar olan özne ve nesnenin spekülasyon düzeyinde rastlaşmasının Hegelci anlamı içinde, özne ve nesne bugün sanki vehmedilmiş bir özdeşlik oluşturur. Bu durum yine nesnenin, öznenin dışarılaşması bağlamında onun dışsal sınırı olarak değil ancak dışarıdaki içsel sınırı olarak anlaşılması ve bu bağlamda aslında onun tam olarak gerçekleşmesini engelleyen bir unsur olarak vücut bulmasıdır (Zizek, 2003, s. 39-40). Oysa gerçekliğin kültürel inşası olarak tanımlanan unsur, nesnenin hiper-gerçeklikte hayali olarak deneyimlenen yönlerinin sanal bir sentezi ya da metada

cisimleşen yaşamın kayıp bütünlüğü değil, özne-nesne ilişkilerinin insanın kendi özüne ve varlığının nedenine temas edebileceği daha üstün bir gerçekliğin ortak bir deneyimi içinde insanlığın bütünlüğüne temas edilerek tasarlanması ile anlam kazanan kolektif bir aşamadır. Bugün içinse özne ve nesnenin özdeşliği ancak vehmedilmiş bir düzeyde tasarlanabilir; belki de söz konusu olan özne ile nesne ve yine diğer özneler arasında ancak simge-gösterge düzeyinde bir bağlantı ve belki de daha ziyadesiyle özneler düzeyinde imkansız bir takas ilişkisi ve bu gerçeklik ilişkisinde spesifik bir özduyuşsal betimlemenin eşliğinde tanımlanmaktadır. □

KAYNAKLAR:

- Berger, Peter L. Ve Thomas Luckmann. *Gerçekliğin Sosyal İnşası*. (Çev: Vefa Saygın Ögütile). İstanbul: Paradigma Yayıncılık, 2008.
- Benjamin, Walter. *Estetize Edilmiş Yaşam*. (Çev: Ünsal Oskay). İstanbul: Der Yayınları, 1995.
- Bewes, Timothy. *Şeyleşme*. (Çev: Deniz Soysal). İstanbul: Metis Yayınları, 2008.
- Buck-Morris, Susan. *Görmenin Diyalektiği-Walter Benjamin ve Pasajlar Projesi*. (Çev: Ferit Burak Aydar). İstanbul: Metis Yayınevi, 2010.
- Jameson, Fredric. *Siyasal Bilinçsizlik*. (Çev: Yavuz Alogan ve Mesut Varlık). İstanbul: Ayrıntı Yayınları, 2011.
- Köktürk, Milay. *Kültürün Dünyası Kültür Felsefesine Giriş*. Ankara: Hece Yayınları, 2006.
- Nicoll, Maurice. *Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne Psikolojik Yorumlar 1. Cilt*. (Çev: Neslihan Parlak Kosova). İstanbul: Ruh ve Madde Yayınları, 2008.
- Özbudun, Sibel, Balkı Şafak ve N. Serpil Altuntek. *Antropoloji: Kuramlar/Kuramalar*. İkinci Baskı. Ankara: Dipnot Yayınevi, 2006.
- Simmel, Georg. *Bireysellik ve Kültür*. (Çev: Tuncay Birkan). İstanbul: Metis Yayınları, 2009.
- Thomson, George. *İnsanın Özünü*. (Çev: Celal Üster). Üçüncü Basım. İstanbul: Payel Yayınevi, 1987.
- Zizek, Slavoj. *Kırlan Mutlak*. (Çev: Mehmet Öznur). İstanbul: Encore, 2003.

Karma

Lorna St. Aubyn

SEBEP-SONUÇ YASASI yani Karma, kişiden çok şey isteyen bir prensip olmasına rağmen, aynı zamanda tamamen adildir. Ona karşı savaşmak ya da şikayet etmek boşunadır. Çünkü ne ekersek onu biçeriz. Her hareket mantıksal ve kaçınılmaz sonuçlar içerir. Her duygu belli tepkilere neden olmaktadır. Kişisel sorumluluğun arandığı bir çağ için karma, ideal bir temel prensiptir. Dıştan gelen bir yargıya ihtiyaç yoktur. Karma hayatın içerisinde kendiliğinden mevcuttur ve biz neyi hak etmişsek onunla karşılaşırız.

Büyük Amerikan kahini Edgar Cayce'nin kitaplarından birisinde bu konuda mükemmel bir örnek verilmiştir. Doğuştan görme bozukluğu olan bir üniversite profesörünün, Edgar Cayce tarafından keşfedilen geçmiş hayatlarından birisinde, bir Güney Amerika kabilesinin üyesi olarak yaşadığı ve işinin, savaşta esir düşen düşmanları kör etmek olduğu ortaya çıkmıştı. Eğer profesör, geçmiş yaşamındaki bu görevi, yaptığı işten zevk aldığı için seçmiş olsaydı, kurbanlarının yaşadığı korku ve travmayı kendisi de deneyimlemek için bu yaşamında tamamen kör doğabilirdi. Fakat bu işi yapması, kabilesi tarafından emredildiği için, bu yaşamında sadece kısmi körlükle geçmişin bedelini ödemek ihtiyacındaydı.

Tüm yaşamlarımız boyunca hem iyi hem de kötü karmalar üretiriz. Her yeni enkarnasyonda bu konuyla uğraşırken eninde sonunda geçmemiz gereken üç aşama vardır: Bunlardan ilki "ödül-ceza", ikincisi "bedel ödeme" üçüncüsü de "aşkın" (transcendant) seviyedir. "Ödül-ceza" aşamasında mümkün olduğunca "muhasabe defterlerimizi" dengelemeye çalışırız. Bu aşamada başımızı kaşıyacak vaktimiz olmaz; üzerinde çalışılan konular kaçınılmazdır. Bunları görmezden gelmek, benzer bir durumun gelecek bir hayatta tekrar karşımıza çıkması anlamına gelir.

"Ödül-ceza" ihtiyacının ötesine bir kez geçtikten sonra, çok daha fazla seçme şansı olan bir sahaya ulaşıyoruz. Artık sadece geçmiş hata ve adaletsizliklerimizi telafi etmekle uğraşmaz, onun yerine mevcut uyumsuzluk ve dengesizlikleri de giderme gayretini şuurlu olarak göstermeye başlarız. Spiritüel planlarda zaman, doğrusal (lineer) biçimde akmadığı için, geçmişini değiştirmek ya da geleceği farklılaştırmak da mümkündür.

Aşkın safhaya gelindiğinde, geçmişten arta kalmış meseleler halledilmiş ve hizmet, öncelikli uğraş haline gelmiştir. Aşkın safha da dahil olmak üzere bütün aşamalarda, gelecekte karşımıza çıkacak yıkıcı karmalar üretmemeye büyük bir özen gösterilmelidir. Bu, kişisel, grup olarak, ulusal ve gezegensel düzeylerde, kısaca her seviyede özen isteyen bir konudur.

Grup karması, kişisel karma ile aynı prensipler içinde meydana gelmesine rağmen, her bir üyeye ait tecrübelerin gruba yaptığı etkilerden dolayı, daha

karmaşık bir yapıdadır. Ait olduğumuz ruh grubumuzun (ruhsal plan-ruhsal aile) karmasının çözülmesi, en az kendi karmamızın üstesinden gelmek kadar önemlidir. Hiçbir bireyin tekamülü, sadece kendi davranışlarına bağlı değildir. Çünkü bir grup, ancak en yavaş üyesinin hızında gelişebilir.

Ruhsal grubumuzda kimlerin bulunduğunu keşfetmek bu yüzden acil bir konudur. Grup karmasını telafi edecek yönde birlikte çalışmak ve nihayet grup karmasını aşmak, elde edilecek sonuçları misliyle katlayarak artıracaktır. Çünkü bütün, onu meydana getiren parçalardan çok daha kapsamlıdır.

Ulusal karma meselesi, hakkında çok az araştırma yapılmış ilginç bir karma türüdür. (Bu konu üzerinde en fazla bilgiyi belki de Rudolf Steiner'in çalışmaları veriyor.) Genel ilke olarak, belli ülke ya da ırklar kefaret ödemek, özel meseleler ya da bazı görevleri yerine getirmek için anlaşmaya varmış gibi görünüyorlar. Polonya bu durumu açıkça ortaya koyuyor. Birkaç yüzyıldır kendi ıstıraplarıyla, daha büyük potansiyel felaketlerin önlenmesi için Doğu Avrupa'da bir paratoner vazifesi üstlendi. Polonyalıların yüklediği şiddet, işgal, hapisane ve sürgün hikayelerini, ortak bir bedel ödeme olayıdır deyip geçtiğimizde pek de anlamlı bir şey söylemiş olmayız. Çernobil faciasından en çok etkilenen ülke olmaları da kendilerini feda etme şeklindeki tavırlarını doğrular gibi görünüyor. Burada işleyen mekanizmayı tam olarak ifade etmek imkansız olabilir fakat bir ulusun kendini feda edışı, bir varlığın yaşamının bütün hizmetine eşit gibidir. Gezegensel karmanın yorumlanması

daha geniş bir bakış açısı gerektirse de, kişisel ve grup karması ile aynı ilkeler dahilinde işlediği varsayılmaktadır. Onun da tekamülü yönünde aşama kaydedebilmesi için negatifliklerinin değişmesi gerekmektedir. Evrende küçük bir dişli olan Dünyamızın rolü, her birimizin insanlık için bireysel çabalarımız kadar önemli ve hayatidir.

Bize yüklenen bu özel rol hakkında ezoterik öğretilerin vermiş olduğu ipuçları şunu ifade etmektedir: Yeryüzü bir ıslah olma yeridir. Korkunç mirasımız olan uyumsuzluk ve merhametsizlik, hastalık ve kirlilik iyileştirilinceye kadar, gezegenimizin karmik durumu ait olduğumuz o büyük makro kozmos tarafından muhafaza edilmek zorundadır. Hepimizin hayvanlar alemi, dengelerin bozulması, yağmur ormanlarının tahribi, toprak ve hava kirliliği, 3. Dünya'nın sömürülmesi, hoşgörünün yok edilmesi ve askeri silah anlaşmalarındaki ikiyüzlülük gibi haksızlıklara acil olarak dikkatimizi vermemiz gerekiyor. □

Kaynak: Yazarın Ege Meta Yayınlarından çıkan *New Age; Yeni Çağ Akımı* adlı kitaptan alınmıştır.

Şamanik Yolculuk Çalışmasından İzlenimler

Hande Odabaşoğlu

SAMAN KÜLTÜRÜ, ritüelleri dışarıdan bakınca son derece çekici görünmüştür bana hep. İşin içine girince daha da çekici hale geldi. Şamanik yolculuk ilk seviye eğitimini alırken yolun başında emekliyor gibiydim. Birinci eğitim işin giriş kısmıydı. Temel konuları ve yolculuk yapmak konusunda başlangıç eğitimini kapsıyordu. İlk başta yolculukta bize eşlik edecek güç hayvanlarıyla tanışıp onlarla hareket edebilmeyi deneyimledik. Alt ve üst dünyaları tanıdık. Oralarda bize rehberlik edecek ruhsal öğretmeni nasıl bulacağımızı, onu nasıl tanıyacağımızı öğrendik. Rehberlik nasıl alınır, neler sorulur, cevaplar nasıl yorumlanır hepsi birinci eğitimin konularıydı. Farklı enerjilerden ve onlardan nasıl korunacağımızdan da bahsettik elbette.

İkinci eğitime kadar geçen süre içerisinde kendi başıma şamanik yolculuklar yapmaya devam ettim. Sevgili eğitimcim Juanita Puddifoot'un söylediği pek çok şey bu yolculuklar sırasında içimde oturup yer etti; özellikle de yolculuğun kendisinin başından sonuna kadar bir cevap oluşturması kısmı. Bunun ne anlama geldiğini, gerçek hayatın içinde deneyimleyince çok daha iyi anladım.

İkinci eğitimin temel farkı derinleşen bilgilerimiz yanında, başkaları için de yolculuk yapmayı öğrenmemizdi. Bana göre, birinciye göre çok daha yoğun bir enerji içinde ve rahatlıkta geçti. İkili çalışmaya, aşağı dünyaya indiğimizde saklanmış partnerimizi bulmakla başladık. Biraz teori biraz pratik derken gittikçe ikinci kişi için, onun yaralı tarafıyla buluşmak ve ayrışan parçalarını bulup geri getirmek gibi, daha çok şey yapmayı öğrendik. Elbette ki her birimiz bu tecrübeyi hem şaman hem de danışan olarak deneyimledik. Böylelikle her birimiz ayrı ayrı şifalandık. Çocukluğumuzda ya da geçmiş yaşamlarda diğer bir deyişle "kayıp ruh", kendini kapatmış, küsmüş parçalarımız yanlarımız şifalandı ve bugünkü halimizle bütünleşti. Benim için bu kısmı özellikle anlamlıydı çünkü bugüne yansıyan ve nedenini anlayamadığım bazı tepkisel davranışlarımın kökenini keşfettim. Tahmin edemeyeceğim kadar derinlerden gelen bir yara iyileşme fırsatı buldu. Öte yandan fiziksel sorunlarla çalıştığımız alıştırma, sıkışan bel omurlarımın sağ bacağımda yarattığı ağrının aslında üç yaşında sol bacağımın incinmesiyle oluştuğunu öğrenmek de çok şaşırtıcıydı. İşin daha da ilginç yanı yapılan uygulamaları tüm bedeninizdeki hissediş şekliniz. Şöyle ki siz danışan olarak yatıyorsunuz ve yanınızda da şamanik yolculuğa çıkan arkadaşınız yatıyor, o gidip sizin yara alan yaşınızı ve bölgeyi buluyor. Biraz önce anlattığım örnekten gidecek olursak, arkadaşım, benim üç yaşındaki sol bacağımın incindiği yeri ve zamanı bulduğunda, tam o anda ben de birinin sol bacağına tuttuğunu

ve çektiğini hissettim. Hatta kendi kendime, "Yahu sorun sağ tarafta niye sol tarafım etkileniyor ki," diye düşündüm ve cevabını, şaman arkadaşım geri döndükten sonra yaptığımız konuşmada öğrendim. Meğerse sol taraf incinince, sağ taraf daha çok yük taşımış ve sonunda yorgun düşmüş.

Şamanik yolculuğa çıkmak çok etkileyici bir deneyim. Bir başkası için yapabileceklerinizin boyutu çok farklılaşıyor. Gerçek anlamda büyük bir şevkat gerektiriyor.

Eğitimlerin ardından Juanita ile bireysel olarak da çalışma fırsatım da oldu. Belli bir konu üzerinde çalışmak niyetiyle gitmişim ve regresyon, DMP (Derin Anı Süreci) seansı alacaktım. Biraz konuştuk ve bu sorun için şamanik yolculuğu daha uygun bulduğunu söyledi, bana da sadece onu takip etmek düştü. Önce beni yolculuğa gönderdi ve kendisi de hem davul çalıp hem de enerjetik olarak benimle birlikte geldi. Aldığı rehberlik doğrultusunda beni belli

bir yerde bıraktı ve orada kendi rehberimi bekledim ve sonra onunla yolculuğuma devam ettim. Dönüp olanları ona anlattıktan sonra, ikimiz de uzandık ve bu kez, o benim için yolculuğa çıktı. Yine aynı şekilde onun yolculuk boyunca başına gelenler ile benim danışan olarak aldığım vizyonlar birbiriyle müthiş uyum içindeydi ama sadece birbirimizle konuştuğumuz zaman bunun anlamı ortaya çıktı. Örneğin, ben çiçekler ve polenlerin üzerime serpiştiğini görürken o da arı olarak yolculuk yapıyordu. Üstelik polenlerle inisiyasyon antik şaman kültüründe başlı başına bir konuydu ve bununla ilgili de bir kitap varmış. Doğal olarak hemen kitabı not ettim.

Şamanik yolculuk deneyimi, yapılan diğer farklı bilinç hallerindeki çalışmalardan biraz daha farklı. Meditasyon veya regresyon gibi uygulamalarda şifa arayan kişi anahtarı elinde tutandır. Onun bilinçaltı olayın gidişatına yön verir. Danışman olarak siz de belli algılar, sezgiler hissedebilirsiniz

ama şamanik yolculuktaki durum biraz daha farklı. Her ne kadar, “Şamanik yolculuk, kişinin kendi içinde de bir yolculuktur,” dense de burada anahtar ziyaret ettiğiniz dünyanın sahiplerinde bence. Üstelik gerçeklikleri de bir o kadar su götürmez. Eğitime katılan kişilerden çoğu, iki davul çalıyor olmasına rağmen daha çok davul sesini, farklı üflemeli çalgıların seslerini, şamanların söyledikleri şarkıları duyduğunu paylaştı eğitim sırasında. Siz danışan olarak yattığınızda onları görebiliyor ve duyabiliyorsunuz, hatta size dokunduklarını ve şifalandırmak için yaptıkları değişik uygulamaları da izleyebiliyorsunuz. Şamanlar, oradalar, yanı başınızda, uzak diyarlardan şifalanmanıza yardımcı olmak üzere hazır bekliyorlar. Tüm bilgelikleri ve tecrübeleriyle... Üstüne üstlük bu şamanların uygulamaları da sizin için yolculuğa çıkan arkadaşınız tarafından da aynen ya da sembolik olarak hissedilip uygulanıyor.

Öte yandan aldığımız ikinci eğitimin en ilginç yanlarından biri de enerjetik olarak ziyaretimize gelmiş olan şamanlardı. Enerjileri görebilen bir durugörür olan eğitmenimiz Juanita onlarla konuştuğunda öğrendik ki modern uygulamalar hakkında bilgi sahibi olmak için gelmişler. Bizlerden de bazılarımız uygulamalar sırasında

onları görüp konuşabildik. Hiç oyuncak hayvan sahibi olmamış eski zamanın bu şamanları için, bir çocuğa kendini iyi hissetmesi için bir oyuncak ayı uzatılması fikri yabancıydı, yine de fikri sevdiler ve gülümseyerek uygulamaya karar verdiler. Daha sonra bu şamanların nereden, hangi boyuttan geldikleri hakkında kendi aramızda konuşurken, Juanita, onların geçmiş zamanlarda, geleceğe yolculuk yapmış şamanlar olabileceğini söyledi. Bu fikir bana da ilginç geldi doğrusu... Bugünkü kısıtlı zihnimizle anlaşılması kolay bir açıklama olduğunu düşündüm.

Tüm bu eğitimler boyunca kendimi tuhaf hissettiğim zamanlar da oldu. Aldığım vizyonlar, duyduğum sesler hatta fiziksel olarak hissettiklerim, kimi zaman bunlar gerçek mi diye düşündürtse de başka insanların da aynı şeyleri algılamış olmaları yalnız olmadığımı fark ettirdi. Her şeye rağmen müthiş bir güvende ve emin ellerde olma hissi hakimdi. Üstüne üstlük edinilen şifa her birimiz için çok somut bir geri dönüştü. Başlangıçta, tam olarak ne olacağını bilmesem de “bu eğitim kaçmaz” diye başladığım, bitirirken ise “vay be” diyerek bitirdiğim müthiş bir deneyim oldu. Sizlere de aralık ayında Bilyay Vakfi'nda tekrarlanacak bu yolculuğa çıkmayı tavsiye ederim. □

Etkinlikler

Ruh ve Madde Yayınları Fiyat Listesi

12. Gezege: Zecharia Sitchin	23 TL
300 Soruda Deneyisel Ruhçuluk:	
Alparıslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz	15 TL
Agarta: Rene Guenon.....	12 TL
Akaşık Kayıtlar: Rudolf Steiner.....	13 TL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre	5,5 TL
Ayurveda: Roy Eugene Davis	11 TL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"	11 TL
Batık Kâta Mu'nun Çocukları:	
James Churchward.....	13 TL
Beyaz Kartal/Güzel Hayatı Yaratmak.....	6 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin.....	21 TL
Çağlar Boyu Uçan Daireler.....	9 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin.....	6 TL
Çocukların Unutulmuş Dili: Lillian Firestone	17 TL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann	11 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir	19 TL
Dünya Tarihçesi Keşif Seferleri: Zecharia Sitchin	22 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue	25 TL
Enerjiler: John G. Bennett.....	8 TL
Enneadlar: Plotinos.....	16 TL
Eon: Jean E. Charon	11 TL
Eşzamanlılık: Allan CombsMark Holland.....	10 TL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson	9 TL
Geçmiş Yaşamlarınızı İyileştirmek:	
Roger J. Woolger.....	20 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparıslan Salt.....	7,5 TL
Gerçek Varlık Ruhur: Leon Denis	8 TL
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne	
Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll.....	30 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll.....	30 TL
Günlük Sofroloji: Jean Yves Pecollo.....	10 TL
Herkes İçin Ötelem Rehberi: G.M. Roberts	13 TL
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis.....	10 TL
Hinduizm: Swami Nikhilananda	15 TL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının	
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik	8 TL
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton	10 TL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann.....	14 TL
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin.....	22 TL
İpnoz ve Ötesi: Lee Pulos	9 TL
İsa Keşmir' de mi Öldü?: S. Obermeier	8 TL
İsis ve Osiris: Plutark	13,5 TL
Kader Sorunu: Leon Denis.....	13 TL
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin.....	18 TL
Kayıp Kâta Mu: James Churchward.....	18 TL
Kendini Bilen Evren: A. Goswami.....	22 TL
Kozmik Sempati: David Spangler	17 TL
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin	19 TL
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:	
R. Eugene Davis	5,5 TL
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett.....	8,5 TL
Küresellik: Cengiz Çevre.....	7 TL
Meta Ansiklopedi: Alparıslan Salt-Cem Çobanlı	40 TL
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett.....	8 TL
Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokatlı.....	9 TL
Ötüm Sonrası: Colin Wilson	22 TL
Ötelem Deneyleri: Dr. Gary Schwartz.....	19 TL

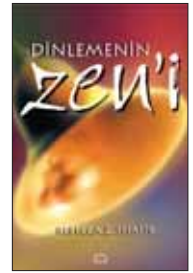
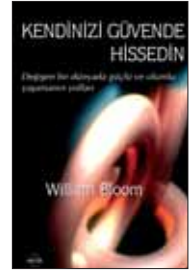
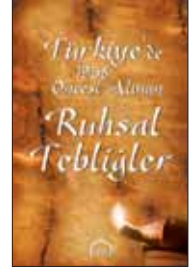
Öteleme Geçerken Gördüklerimiz:	
Sir William Barrett	8 TL
Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin.....	9 TL
Psikosentez: Will Parfitt	10,5 TL
Ruhlar Kitabı: Allan Kardec.....	30 TL
Ruhsal Alemin Işığı: Silver Birch.....	10 TL
Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları: A. Pauchard.....	6 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny.....	10 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny.....	11 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny	10 TL
Ruhun Güçleri: Leon Denis	8 TL
Rüyalar: Sevdâ Yücesoy.....	15 TL
Sevinç ve Güzellik Alemleri•	
Kader Bilmecesi: A. Pauchard	7 TL
Semboller Ansiklopedisi: Alparıslan Salt.....	30 TL
Tanrı'nın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben.....	20 TL
Tekrardoğuş 1. Cilt	12 TL
Tekrardoğuş 2. Cilt	13 TL
Tekrardoğuş 3. Cilt	13 TL
Tekrardoğuşu Keşfetmek: Hans TenDam	28 TL
Türkiye'de 1958 Öncesi Alman Ruhsal Tebliğler:	
Derleyen ve Türkçeleştiren Alparıslan Salt.....	24 TL
Umud Habercileri: Paola Giovetta	12 TL
Uzay Gemilerinde: George Adamski	9 TL
Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:	
John Willner	22 TL
Vizüalizasyon: Ursula Markham	10 TL
Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett.....	8 TL
Yeni Çocuklar ve Ölümüne Yakın Deneyimler:	
P.M.H. Atwater	17 TL
Yüce Alemleri Bilmek: Rudolf Steiner.....	13 TL
Zaman Başlarken: Zecharia Sitchin	20 TL

****

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)	5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık).....	60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)	52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık)	75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....	10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34.....	12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....	14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36.....	16 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....	18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....	20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....	22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....	24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....	26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....	30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....	34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....	40 TL

Meta Yayınları Fiyat Listesi

Aslan Halkı: Murry Hope	12 TL
Astral Seyahat Teknikleri:	
Nusret Sefa Yılmaz	22 TL
Bir Yaşamımız Daha Olsa:	
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl	15 TL
Çılgın Sarıca: İtzhak Bentov.....	18 TL
Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!: Janet Cunningham,	
Michael Ranucci.....	12 TL
Diyet ile Romatizma Tedavisi: J. V. Belle	11 TL
Dünyaya Mektup: Elia Wise	16 TL
Emmanuel'in Kitabı: Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
Excido: Aysun Bitir	10 TL
Göksel ve Versel Işımlar: Wilton Kullmann	10 TL
Hiçlik Denen Yer: Zeynep Camat.....	14 TL
İçten Dışa Değişim Teknikleri: U. Markham.....	11 TL
İçten Yaşamak: Sri Aurobindo ve Anne	13 TL
Kainatın Masalı: Zeynep Zahal Camat.....	14 TL
Kendinizi Güvende Hissedin: William Bloom	13 TL
Kıyamet Kitabı: Zeynep Zahal Camat.....	10 TL
Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor: Jonathan Cainer	13 TL
Küçük mucizeler: Judith Leventhal	11 TL
Mandala: Helga Fiala	18 TL
Masumiyete Dönüş: J. M. Schwartz	16 TL
Mong: Hendrick Vannek.....	10 TL
Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi:	
Robin Norwood.....	14 TL
Psikik Korunma: Fadime Emir.....	15 TL
SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı	
Kurmak: D. Zohar-Dr. I. Marshall	19 TL
Strese Son!: Alix Kirsta	20 TL
Tui Na Çocuk Masajı: M. Mercati	18,5 TL
Yönlendirmeli GEVŞEME Uygulaması:	
Reşat Güner (CD)	11 TL
Zararlı Işımlardan Korunma: W. Kullmann	11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Bilyay 2012 2013 Akademi

Kendinizi bilmek...?

**Türkiye'nin ilk spiritüel kurumundan akademiye...
Birleştiren bilgiyi yaşıyoruz...**

1950'de MTİAD ile başlayan bilgi birikimleri yeni dönemde BİLYAY Akademi'de ulusal ve uluslararası planda insanlara ulaşıyor. Ruhtan kozmolojiye, sanattan okültizme, felsefeden ezoterizme, parapsikolojiden medyonmik fenomenlere, boyutlardan arınmaya, BİLYAY Akademi'ye; varlığı öğrenmeye...

I. SEVİYE PROGRAMINDAN BAZI KONU BAŞLIKLARI

TEMEL RUHSALLIK BİLGİLERİ

- Ruhsal bilgilerin esasları
- Ruhsal bilgilerin genel tarihçesi ve gelişimi
- Ruhsal araştırmaların metodolojisi
- Astroloji, meditasyon, şifa teknikleri, radyestezi, akupunktur
- Yeni spiritüel tekniklerin ruhsal değerlendirmeleri
(EFT, NLP, reiki, regresyon terapisi)
- Geleceğe ait öngörüler
- 1958 öncesi tebliğler
- Ruhsal tebliğlerin imajinasyon (Yeni Çağda)
- Ufoloji (varlıksal eşitlik sentezleri)
- İmajinasyon (Yeni Çağda)
- Felsefe, Antik Yunan, Orta Çağ, postmodern felsefeler
- Semboller ve ezoterik anlamları
- Kuantum ve ruhsal sentezi
- Kendini bilmek!...
- Homeopati
- Nefes teknikleri
- İpnoterapi
- Psişik arkeoloji
- Ezoterik felsefeler
- Yoga
- Psikodrama
- Şamanik uygulamalar
- Parapsikoloji, DDA, rüya çalışmaları
- Sanat ve ruhsallıkta örtüşen pratik uygulamalar

Metapsişik Tetkikler ve
İlmî Araştırmalar Demeği

İnsanlığı Birleştiren
Bilgiyi Yayma Vakfı

BİLYAY Akademi'nin 26 Kasım 2012'de başlayacak olan yeni dönemi için kayıtlar devam ediyor.

www.bilyay.org.tr / www.bilyayakademi.net